

DE CE SUNT EU ÎMPOTRIVA RELIGIEI ORGANIZATE

Mulțumesc, frate. Puteți să vă așezați.

Astăzi am fost atât de ocupat, încât nu am reușit să merg nici la cei câțiva bolnavi la care am fost chemat. Au fost și câteva telefoane care mă chemau acasă la oameni și altele de la câteva grupuri din Canada, dacă am înțeles bine ce a spus Billy. Oamenii vin tot timpul aici și se cazează la hoteluri sau la moteluri, iar eu merg și mă rog pentru ei. Vin din toată lumea: din Asia, din Africa, din Europa...

Când suntem aici, oamenii vin în fiecare zi și pot să vă spun că am o listă cu mai mult de șase sute de oameni care așteaptă să stea de vorbă cu mine. Situația este destul de dificilă, dar fac tot posibilul să mă întâlnesc cu oamenii care sunt foarte bolnavi, ca să mă rog pentru cazurile de urgență.

Puțin mai devreme am avut o discuție cu bătrânii bisericii, discuție care a durat mai bine de-o oră și jumătate. Chiar atunci trebuia să vină niște oameni ca să ne rugăm pentru ei. Dacă sunt aici, aș vrea să mă rog pentru ei chiar acum.

Așadar, oamenii pentru care trebuia să ne rugăm să vină aici, sus, în timp ce pianistul va cânta câteva acorduri din cântarea „Medicul cel bun se apropie”. Nu știu câți erau, dar cred că voi sunteți, nu-i așa?

Fraților, eu am suferit mult în trup, iar Isus a purtat suferința în trupul Său ca să fie Mijlocitorul de care avem nevoie. În felul acesta, Dumnezeu descoperit în trup de carne, putea să simtă durerea ca și noi. De aceea, El a venit să facă ispășire pentru noi și a poruncit bisericii Sale să îi ducă lucrarea mai departe.

Eu am un respect deosebit pentru știința medicală și pot spune că Dumnezeu a dat unor oameni vocația de a efectua operații chirurgicale, de a scoate dinții stricați și așa mai departe. Eu îi sunt foarte recunoscător pentru aceasta, dar vine vremea când starea unui bolnav depășește limita cunoștințelor lor, când medicii nu mai știu ce să facă.

Poate că ne adresăm medicului de familie, unui medic bătrân de la țară care își ia lanterna și trusa și pornește noaptea pe câmp ca să ajungă la locuința noastră.

Dacă el nu se poate pronunța asupra diagnosticului, va apela la un medic cu ceva mai multă pregătire, ne va trimite la un specialist.

Dar eu mă bucur foarte mult pentru că, dacă niciun specialist nu știe ce să ne facă, noi avem totuși o scăpare: Medicul suprem. El nu greșește niciodată pentru că este însuși Creatorul, și El ne-a pregătit o cale de scăpare.

Dacă aș avea putere să vindec, eu aș veni bucuros și v-aș vindeca, dar nu am așa ceva. Niciun om nu are putere să vindece, dar Hristos ne-a însărcinat să ne rugăm pentru bolnavi, după ce le-a adus deja vindecarea pe Calvar. Noi suntem chemați doar să completăm cecul: „...*orice veți cere de la Tatăl, în Numele Meu, vă va da.*” (Ioan 16.23). Acesta este cecul în alb. O, ce făgăduință! Ea nu poate să greșească, fraților.

Eu i-am ajutat pe frații și surorile din toată lumea să completeze aceste cecuri în alb din Banca lui Dumnezeu, Bancă în care se află depozitat Sângele lui Isus Hristos, și pot spune că întotdeauna eu culeg biruință.

Aceste cecuri se plătesc întotdeauna, pentru că depozitul din Bancă nu se termină niciodată. Înțelegeți?

„El era străpuns pentru păcatele noastre și prin rănilor Lui suntem tămăduiți.” (Isaia 53.5). Înțelegeți? Lucrarea este încheiată.

În această seară ne bucurăm foarte mult pentru credința voastră. Billy mi-a spus că un frate care vine tocmai din Canada se află printre noi. Este adevărat? Tu ești fratele din Canada? Iar tu, frate, de unde ești? Din Fort Wayne, căci am ținut o mulțime de adunări acolo, la Tabernacolul Redigal. Cred că știi unde este.

Îmi amintesc că pe când eram doar un copilaș, stăteam la picioarele lui Paul Reader de la Tabernacolul Redygar, care era pe atunci un tânăr predicator. Fratele Paul a fost un om minunat, și la fel fratele Redygar – doi bărbați mari ai credinței. Acum, sufletele lor se odihnesc, iar eu încerc să duc mai departe ceea ce au lăsat ei și ceea ce a lăsat Isus bisericii Sale.

Mă voi ruga pentru voi cu toată credința pe care o am, pentru că eu nu vin aici oricum. Niciodată nu trebuie să facem aceasta, ci trebuie să venim crezând că Dumnezeu ne va da ceea ce cerem, pentru că așa a făgăduit. Și dacă El ne-a dat această făgăduință, nu ne rămâne decât să venim aici cu toată convingerea. Deci,

dacă voi v-ați pus credința pe altar, în seara aceasta, o voi pune și eu pe a mea, alături.

Noi avem un altar grandios, care acoperă cerurile și pe el se află Jertfa noastră, Fiul lui Dumnezeu, care sângerează încă.

Dumnezeu nu poate să privească jos fără să țină cont de această Jertfă, pentru că El a spus: „*Acesta este Fiul Meu preaiubit: de El să ascultați.*” (Matei 17.5).

Îl rog pe fratele Neville să vină să se roage împreună cu mine, și aș vrea de asemenea, să se roage întreaga biserică alături de noi. Cum ar fi dacă în locul lor, ar fi fratele vostru, soțul, soția, fiul sau fiica? Deci țineți minte că ei sunt fiul, fiica, soția și soțul cuiva.

Haideți să ne apropiem de Dumnezeu cu toată sinceritatea, ca să ne rugăm pentru acești frați. Să ne plecăm capetele.

Tatăl nostru Care ești în ceruri, venim acum la Tine și chiar dacă stăm pe o băncuță de lemn aici, pe pământ, credința noastră se ridică până la altarul harului, unde Se află Isus, Mântuitorul nostru, Jertfa de pe Calvar care are un miros plăcut înaintea Domnului.

El a biruit bolile, moartea, iadul, mormântul și a înviat înălțându-se la cer, ca să stea la dreapta mării. Iar noi, prin credință, ne ridicăm până la acest altar, ca să îi spunem marelui Creator al cerurilor și al pământului: „Primește-ne, Doamne, pentru că venim în Numele Domnului sus.”

Unul dintre acești frați ai noștri a venit de sus, din Fort Wayne, iar celălalt este tocmai din Canada, deoarece se află între viață și moarte. Ei sunt doi ostași care cred în Tine și sunt încă tineri, așa că ar mai avea mulți ani în care ar putea să Te slujească.

Vrășmașul însă, a tras spre ei o săgeată otrăvită și le-a atins trupul, așa că au venit în locul acesta ca să primească mângâiere și vindecare prin harul Tău, ca să se poată întoarce pe câmpul de luptă, cu scutul ridicat. Ei au venit să-și unească forțele cu ale noastre, Doamne, ca împreună să-l înfruntăm pe vrășmaș, așa că, Te rugăm în Numele lui Isus Hristos să îi eliberezi, căci ei sunt dintre ostașii aflați pe câmpul Tău de luptă.

Ca slujitor al Tău, voi merge ca să-mi pun mâinile peste ei, cu credința în cuvintele

Domnului, Căpetenia noastră, care a spus:

„Iată semnele care îi vor însoți pe cei ce vor crede...își vor pune mâinile peste bolnavi și bolnavii se vor însănătoșa.” (Marcu 16.17-18).

Eu fac acest lucru în Numele lui Isus Hristos, pentru ca puterea bolii care leagă trupul acestui frate să-l elibereze în Numele lui Isus Hristos.

Dumnezeule Atotputernic, Creatorul cerurilor și al pământului, Tu, care ne dai viața veșnică și orice dar bun, revarsă binecuvântările Tale peste acești doi frați pe care noi i-am binecuvântat.

În Scriptură ni se spune: *„Adevărat vă spun că, dacă va zice cineva muntelui acestuia: „Ridică-te și aruncă-te în mare”, și dacă nu se va îndoi în inima lui, ci va crede că ce zice se va face, va avea lucrul cerut.” (Marcu 11.23).*

Eu cred că boala a părăsit trupurile lor, pentru că noi am cerut aceasta. Amin.

În Numele lui Isus Hristos, eu cred că sunteți liberi. Amin. Biserica crede la fel? Atunci așa să fie.

Dacă mai sunt și alții care doresc să fie amintiți în rugăciune, să ridice mâna. În ordine.

Haideți acum să ne apropiem de El, în timp ce vă puneți mâinile unul peste celălalt, și având în inimă făgăduințele Sale care vor spune: *„Aceste semne vor însoți pe cei ce vor crede...”*

Dumnezeule Preasfânt, prin credință noi îl vedem pe Isus cum veghează neobosit asupra Cuvântului Său. El a spus: *„Acolo unde sunt doi sau trei adunați în Numele Meu, sunt și Eu în mijlocul lor.” (Matei 18.20).*

Tată ceresc, lasă puterea Ta nemărginită să-i atingă pe acești oameni care și-au dat mâinile sau și le-au pus unul peste celălalt.

Ultima însărcinare pe care ai dat-o bisericii Tale, este aceasta: *„Iată semnele care vor însoți pe cei ce vor crede: își vor pune mâinile peste bolnavi și bolnavii se vor însănătoșa...”* Tu ai făgăduit acest lucru și noi îl credem, așa că s-a împlinit, iar noi Te lăudăm pentru aceasta în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Fie ca tot în Numele lui Isus Hristos, puterea lui Dumnezeu să ungă aceste batiste

care vor fi trimise la cei bolnavi și nevoiași. Îngăduie, Doamne, ca atunci când vor fi așezate peste ei, să se vindece. Noi citim în Biblie că duhurile rele și bolile îi părăseau pe oameni dacă se puneau peste ei șorțuri sau basmale care fuseseră atinse de trupul sfântului Pavel. Tată, noi știm că nu suntem apostolul Pavel, dar Tu ești același Isus, de aceea Te rugăm să răspunzi la cauzele noastre, spre slava Numelui Tău. Amin.

Nu știi dacă au început deja să înregistreze. Au început? Dacă nu, aș dori să începă acum.

Nădăjduiesc că nu vă voi obosi în seara aceasta. Tema pe care o avem, este o lecție de școală duminicală și m-am gândit că ar fi bine să înregistrăm ceea ce mi-a pus Domnul pe inimă să spun.

Noi suntem gata să ne mutăm într-un Tabernacol cu totul și cu totul nou, și aș dori să citesc câteva versete din Scriptură. Pentru cei care doresc să citească împreună cu mine, textul care este din **1 Samuel 8.4-10** și apoi, ca să economisim timp, **versetele 19-20**.

Am aici diferite pagini de notițe cu referire la diferite versete din Scriptură, așa că dacă aveți hârtie și creion puteți să vă luați notițe, sau dacă nu, puteți să vă procurați banda de la domnul Maguire.

Aș dori să dedic această bandă fraților mei predicatori care m-au înțeles greșit, și în special fraților din bisericile denominaționale. De fapt, aproape toate bisericile sunt denominațiuni.

Tema din această seară este: **„De ce sunt eu împotriva religiei organizate”**.

Pentru a da acestui subiect o bază biblică, voi citi din **1 Samuel 8.4-10 și 19-20**.

Am credința că voi, cei care vă aflați în sală, veți nota aceste versete, iar când veți merge acasă, le veți citi cu foarte mare atenție. În ce-i privește pe frații care vor asculta banda, am credința că nu o vor opri atunci când nu vor fi de acord cu cele spuse, ci Îl vor căuta pe Dumnezeu în ea și vor cerceta ca să vadă dacă ceea ce voi spune este sau nu în conformitate cu toată Scriptura. Cred că suntem datori să facem aceasta pentru noi înșine și pentru Mesajul acestui ceas.

Eu cred că în fiecare biserică există creștini și, fără îndoială, eu nu voi vorbi împotriva lor, dar ceea ce fac și ceea ce spun eu se datorează Cuvântului inspirat

prin Duhul Sfânt.

Haideți să citim pentru început din **1 Samuel 8.4-10**:

„Toți bătrânii lui Israel s-au strâns și au venit la Samuel la Rama.

Ei au zis: „Iată că tu ești bătrân, și copiii tăi nu calcă pe urmele tale; acum pune un împărat peste noi să ne judece, cum au toate neamurile.”

Samuel n-a văzut cu plăcere faptul că ziceau: „Dă-ne un împărat ca să ne judece.” Și Samuel s-a rugat Domnului.

Domnul a zis lui Samuel: „Ascultă glasul poporului în tot ce-ți va spune; căci nu pe tine te leapădă, ci pe Mine mă leapădă, ca să nu mai domnesc peste ei.

Ei se poartă cu tine cum s-au purtat totdeauna, de când i-am scos din Egipt până în ziua de astăzi; M-au părăsit și au slujit altor dumnezei.

Ascultă-le glasul deci; dar înștiințează-i, și fă-le cunoscut dreptul împăratului care va domni peste ei.”

Samuel a spus toate cuvintele Domnului poporului care-i cerea un împărat.”

Și acum voi citi **versetele 19-20**:

„Poporul n-a vrut să asculte glasul lui Samuel. „Nu!” au zis ei, „ci să fie un împărat peste noi,

ca să fim și noi ca toate neamurile; împăratul nostru ne va judeca, va merge în fruntea noastră și ne va cârmui în războaiele noastre.”

Domnul să-Și adauge binecuvântările la citirea Cuvântului Său.

Întrucât avem o temă de școală duminicală, aș dori ca fiecare dintre voi să fie cât se poate de atent.

Noi știm că uneori oamenii găsesc o pricină de poticnire în faptul că ceea ce aud este contrar învățăturilor pe care le primesc în bisericile lor. De exemplu, un prieten de-al meu, care este prezent aici, mi-a spus zilele trecute:

„Frate Branham, cu toată încrederea pe care am avut-o în tine, când ai spus că iadul nu este veșnic, mi-a venit să cad de pe scaun, deoarece mi-am zis: „Desigur, omul acesta se înșeală.” Am mai stat puțin, apoi ai zis: „Există un singur fel de viață și aceasta vine de la Dumnezeu.” Cu toții căutăm acest fel de viață.

Niciun verset din Scriptură nu spune că iadul este veșnic. (Fratele Branham diferențiază clar cuvintele „veșnic” și „etern”. Conform argumentelor lui, „veșnic” înseamnă „Din veșnicie în veșnicie”, iar „etern”, „care nu are nici început, nici sfârșit”. Vorbind despre viața veșnică, el folosește cuvântul „etern”).

Ceea ce este veșnic (etern) nu a început niciodată și nici nu se va sfârși vreodată. Biblia spune că iadul a fost creat pentru Diavol și îngerii lui, ceea ce înseamnă că nu poate fi veșnic. A fost o vreme când iadul nu a existat și, de asemenea, va veni vremea când el nu va mai fi. Probabil că oamenii vor fi chinuți acolo cu foc și pucioasă, timp de milioane de ani, dar, până la urmă, tot iadul se va sfârși, fiindcă nu este veșnic. Dacă ar fi existat un iad veșnic, atunci înseamnă că oamenii care ajung acolo au viață veșnică. De asemenea, ar însemna că iadul a existat dintotdeauna, iar cei care sunt acolo, au fost întotdeauna și vor fi întotdeauna. Vedeți? Nu există așa ceva.

„Veșnic” (etern) înseamnă, „care nu are nici început, nici sfârșit.” Și există un singur loc și un singur fel de viață veșnică și aceasta este în Dumnezeu.

Când ne naștem din nou, din Duhul lui Dumnezeu, noi intrăm în veșnicie împreună cu El, pentru că primim o parte din viața Lui, ceea ce ne face să fim fii și fiice de Dumnezeu. Atunci, putem spune că avem viața veșnică.

La sfârșitul vremii, Dumnezeu va învia trupurile în care este Viața Lui. Duhul lui Dumnezeu, care este în noi, va învia, pentru că este același Duh care a fost în Hristos. El ne va ridica trupurile și ne vom înălța în slavă, să domnim împreună cu El.

Dar să ne întoarcem la tema noastră. În toți acești ani, eu am propovăduit aici, în Tabernacol, în ciuda faptului că am fost ordonat în Biserica Baptistă Misionară din Jeffersonville, de către dr. Roy E. Davis. Am aparținut organizației pentru puțin timp – câteva luni – până când a apărut ceva care era împotriva Scripturii. Atunci le-am spus că nu pot face acel lucru, iar ei mi-au cerut să-l fac sau să plec. Desigur, eu am plecat.

Singurul lucru în care credeam (și în care cred și acum) este Cuvântul lui Dumnezeu. Așa se face că i-am spus omului care era învățător în biserică: „Aș dori să-mi arătați aceasta în Cuvântul lui Dumnezeu”.

„Dar aceasta este învățătura noastră”, a răspuns el.

„Eu vreau să văd acest lucru în Cuvântul lui Dumnezeu”.

Dacă eu sunt împotriva organizațiilor, aceasta nu se datorează faptului că nu aparțin de niciuna. Eu le sunt foarte recunoscător fraților mei, căroră le vorbesc astăzi, pentru că sunt invitat aproape la fiecare denominațiune și, în special, în rândurile celor care propovăduiesc Evanghelia deplină.

Mulți m-au rugat să intru în părtășie cu ei, să ader la biserica lor, dar eu am rămas independent, pentru că nu vreau să mă mărginesc la un grup de oameni cu influența pe care o am, ci doresc ca toți copiii lui Dumnezeu, din orice organizație, să se poată bucura de ceea ce mi-a dat Dumnezeu mie. El nu mi-a spus niciodată să nu mă rog pentru vreun om, pentru că aparține de o organizație religioasă, deoarece Dumnezeu privește la inima omului.

Motivul principal pentru care nu am aderat la nicio organizație și pentru care am vorbit împotriva lor este că nu cred că organizarea creștinismului este conform Scripturii. Dimpotrivă, eu cred că o contrazice.

Prin harul lui Dumnezeu, în seara aceasta voi încerca să dovedesc că orice organizație este împotriva Scripturii.

În primul rând, noi numim aceasta religie. Cuvântul „religie” înseamnă „acoperire”. Astfel, și Adam a avut o religie pe care și-a făcut-o singur, din frunze de smochin, dar ea nu i-a folosit la nimic. El și-a făcut propria lui învățătură și a încercat să se salveze prin ceva ce făcuse el însuși, dar Dumnezeu a respins această concepție de la Adam și până la ultima dintre organizații.

El nu a privit niciodată cu plăcere la acest fel de a gândi și, prin harul lui Dumnezeu, vă voi dovedi aceasta cu Biblia.

Religia era o acoperire. Adam s-a acoperit cu frunze de smochin, voind să facă el însuși ceva, dar Dumnezeu cerea moarte, ispășire.

Există o diferență foarte mare între religie și mântuire. Religia este o acoperire, pe

când mântuirea este o naștere, un dar de la Dumnezeu, pe care nu poate să-l primească oricine și nici vreun grup oarecare de oameni. Dumnezeu dă acest dar în mod individual, fiecăruia în parte. Darul vieții veșnice a fost hotărât pentru fiecare în parte, încă înainte de întemeierea lumii, după cum spune Scriptura.

În Apocalipsa, Biblia spune că Antihristul care va veni pe pământ, îi va înșela pe toți aceia al căror nume nu a fost scris în Cartea vieții Mielului încă înainte de întemeierea lumii. (Apocalipsa 13.8; 17.8). Înțelegeți?

Prin cunoștința Sa mai dinainte, Dumnezeu a văzut cine va veni și cine nu va veni, iar Hristos a venit să pregătească drumul pentru cei care aveau să vină la El.

Dacă El este Dumnezeu, atunci trebuie să fie fără margini. El nu poate să fie infinit fără să fie Atotputernic; nu poate să fie atotputernic fără să fie omniprezent; nu poate să fie omniprezent fără să fie atotștiutor. Înțelegeți? Toate aceste însușiri îl compun sau îl caracterizează pe Dumnezeu.

El a știut sfârșitul încă de la început. A știut cine va veni și cine nu va veni, iar pentru cei care aveau să vină, L-a trimis pe Hristos ca să facă ispășirea. Faptele noastre nu au absolut nimic a face cu aceasta, deoarece Isus a spus: *„Tot ce-Mi dă Tatăl, va ajunge la Mine. Și nimeni nu poate veni la Mine, dacă nu este atras de Tatăl Meu.”* (Ioan 6.37,44). Vedeți? Dumnezeu știe totul.

Voi spuneți: „Frate Branham, eu sunt mântuit?” Nu știu. Și eu nădăjduiesc că sunt. Noi ne ducem mântuirea până la capăt cu frică și cutremur, deoarece biserica trebuie să fie fără nicio pată sau zbârcitură atunci când se va întâlni cu Domnul Isus. Dacă suntem în această Biserică aleasă, atunci și noi am fost hotărâți mai dinainte pentru această statură. Fiecare să se cerceteze pe sine în lumina Cuvântului, dacă vrea să știe cât de departe a ajuns.

Creștinismul organizat nu poate da această siguranță. Nu. Unii dintre acești așa ziși creștini, spun: „Veniți, mărturisiți că Isus este Hristosul și botezați-vă în biserică.”

Dar Diavolul face același lucru. El crede că Isus este Hristosul și tremură, dar pentru aceasta rămâne tot un drac. Așa este.

Nicăieri în Scriptură, Dumnezeu nu i-a pus pe oameni să se organizeze. Nu există nici măcar un verset care să arate acest lucru.

Adam a încercat s-o facă, dar a dat greș. Mai târziu și Nimrod a încercat să fondeze

o organizație. Istoricii care cunosc istoria Babilonului, sau aceia care au cunoscut cartea lui Hislop: „Cele două Babiloane”, știu că Nimrod, acest om vândut păcatului, împreună cu sora lui, biserica (o imagine a creștinismului apostat din vremea sfârșitului), a întemeiat un mare imperiu, căruia trebuiau să-i plătească tribut toate celelalte popoare. El a construit un turn și a încercat să-i organizeze pe oameni, dar a dat greș. Planul lui nu a reușit.

Dacă doriți să citiți în Numeri 16.1, veți vedea că Core a făcut același lucru. El i-a adunat pe toți Leviții, pe toți oamenii de seamă, pe sfinți și împreună cu Datan, le-a zis: „Nu e drept ca un singur om să fie deasupra noastră, a tuturor.” Așa că, punând bazele unei organizații, ei s-au dus la Moise și la Aaron (pe care îi alesese Dumnezeu pentru slujbă) și le-au spus că au întrecut măsura, deoarece toată adunarea este sfântă și fiecare dintre ei are dreptul să conducă.

Desigur, ei spun: *„Biruința vine prin marele număr de sfetnici.”* (Proverbe 11.14), dar aceasta nu se aplică și la creștinism, ci numai la război. Diferența este enormă.

Desigur, dacă vrei, tu poți să iei din Biblie versetul: „Iuda s-a dus și s-a spânzurat”, iar apoi să mergi în altă parte unde scrie: „Du-te și fă la fel”. Dar aceasta nu înseamnă că ceea ce spui este corect.

Dumnezeu îi alesese pe Moise și pe Aaron pentru a vesti mesajul acelei zile. Indiferent cât de potriviți păreau ceilalți, alegerea lor era împotriva planului lui Dumnezeu. Fiecare din noi trebuie să lase ca gândurile lui Dumnezeu să devină gândurile lui, ca înțelepciunea lui să fie înțelepciunea care era în Hristos; iar înțelepciunea lui Hristos este descoperită în Biblie.

De asemenea, Apocalipsa este „Descoperirea lui Isus Hristos”. Astfel, putem vedea ce osândește și ce aprobă El.

Eu sunt de părere că acest Core era sincer în ceea ce făcea. Eu nu cred că el voia să facă ceva rău, dar s-a făcut vinovat de ignoranță. El n-a văzut că brațul Domnului lucra acolo și nu cunoștea Scriptura, de aceea a început să judece.

Și astăzi, cam 90% din oameni fac această greșală, încercând să modifice planul lui Dumnezeu prin felul lor de a gândi. Noi nu trebuie nici măcar să gândim, ci să-L lăsăm pe El să ne producă gândurile. Da, noi trebuie să ne punem toate gândurile în slujba Lui. Înțelegeți acum?

Deși era bine intenționat, Core s-a dus la frații săi cu o învățătură greșită, arătându-le prin argumente logice că Dumnezeu nu îl binecuvântase numai pe Moise, prorocul, mesagerul, ci: *„Toată adunarea, toți sunt sfinți.”* Prin aceasta, el le spunea că toți au același drept. De partea lui se aflau oameni buni, Leviți, aleșii lui Dumnezeu (cum ar fi astăzi predicatorii). Leviții erau slujitorii din Templu, dar oare nu Moise îi chemase pentru aceasta?

Moise nu s-a purtat urât cu ei, ci le-a zis să-și ia candelile, să pună în ele foc sfânt și tămâie și să le ducă înaintea Domnului, căci aceasta era porunca Lui.

Ei voiau ca biserica să fie condusă de un grup de oameni, deși Dumnezeu poruncise ca acest lucru să fie făcut de un singur om. Când a auzit, Moise a căzut cu fața la pământ, căci știa că Dumnezeu îl trimisese pe el ca să facă această lucrare.

Atunci Domnul i-a zis lui Moise să-i cheme pe răzvrătiți cu cădelnițele lor înaintea Cortului. Și pe când își legănav ei cădelnițele cu tămâie arzând, Dumnezeu le-a zis lui Moise și lui Aaron: *„Despărțiți-vă din mijlocul acestei adunări. Ieșiți afară din mijlocul lor.”*

Mai târziu, avea să-i numească păcătoși, necredincioși.

Păcatul este necredința în Cuvântul lui Dumnezeu. Oamenii fură pentru că nu cred; mint pentru că nu cred; preacurvesc pentru că nu cred, căci dacă ar fi credincioși, nu ar face asemenea lucruri.

Vedeți? Există numai două căi: credința și necredința, iar oamenii se află în stăpânirea uneia dintre ele.

La început, Dumnezeu era Cuvântul și El S-a făcut trup și a locuit printre noi. El era Cuvântul și El este Cuvântul. Dacă Dumnezeu locuiește în tine și tot ce spune El întărești prin „Amin”, înseamnă că tu ești o parte din El.

Deși oamenii aceia erau sinceri și aveau în mâini cădelnițe cu foc sfânt, după ce Moise s-a despărțit de ei, Dumnezeu a făcut ca pământul să-și deschidă gura și să-i înghită. Moise avertizează adunarea: *„Nu vă însoțiți cu acești oameni!”* Voi recunoașteți Scriptura, așa că dacă veți reciti capitolele 16.17 și 18 din Numeri, veți vedea.

„Depărtați-vă de corturile acestor oameni răi, și nu vă atingeți de nimic din ce este

al lor, ca să nu pieriți odată cu pedepsirea lor pentru toate păcatele săvârșite”, le-a spus Moise. (Numeri 16.26).

După aceea, pământul s-a deschis și i-a înghițit pe acei oameni sinceri, care purtau foc sfânt în cădelnițele lor: un grup de oameni nevinovați, înșelați de un singur om.

La fel se întâmplă și astăzi. Mulți oameni sinceri cad în capcana tradiției, chiar dacă țin în mână Cuvântul sfânt și se presupune că propovăduiesc din El.

Am studiat expresia feței unui om care până duminica trecută a fost predicator metodist. O astfel de mimică poate spune foarte mult cuiva care privește dinafară.

Oamenii aceia au murit având în mână cădelnița în care ardea tămâie de un miros plăcut Domnului. Deși erau sinceri, ei au vrut să facă ceva împotriva Cuvântului lui Dumnezeu - să se organizeze. Ei îi spuneau lui Moise: *„Ai întrecut măsura! Cine ești tu să pretinzi că numai tu ai Cuvântul lui Dumnezeu?”*

Ei n-au înțeles că Moise era trimisul pentru acel ceas. El îl avea pe „Așa vorbește Domnul”. Pe pământ nu mai era nimeni ca el, căci mesajul pe care-L propovăduia Moise era „Așa vorbește Domnul”, dar oamenii nu au înțeles aceasta. Desigur.

Astăzi, noi vedem același lucru. Mulți oameni buni și sinceri, au Cuvântul lui Dumnezeu în mână, dar vor să-L propovăduiască după tradițiile născocite de oameni. Astfel, ei taie puțin de aici, puțin de dincolo, până ajung la: „Vino la biserica noastră și schimbă-ți carnetul de membru.” În felul acesta ei mor duhovnicește, deși au în mână Cuvântul Domnului. Înțelegeți? Acei oameni nu au putut să creadă mesajul lui Dumnezeu pentru timpul lor. Ei nu puteau înțelege cum era posibil ca un Dumnezeu atât de mare să lucreze printr-un singur om, și nu printr-un grup.

Eu am vorbit cu foarte mulți oameni care au acest fel de gândire, și care au ajuns să spună: „Ce să facem, frate Branham? Dacă am susține aceste lucruri, ne-ar da afară din organizație și n-am mai avea unde să ne ducem.”

Îmi pare rău pentru ei, dar știu un loc unde ar fi primiți.

Ei spun: „Dacă am face aceasta, am muri de foame”, dar David a zis: *„Am fost tânăr, și am îmbătrânit, dar n-am văzut pe cel neprihănit părăsit, nici pe urmașii lui cerșindu-și pâinea.”* (Psalmul 37.25).

Exact pe aceeași bază L-au respins evreii pe Isus. Erau atât de prinși de denomi-națiunea lor, de preoții lor sfinți, de bisericile lor sfinte, de templele lor sfinte, încât atunci când Dumnezeu însuși a coborât în acest templu omenesc, ei L-au scăpat din vedere. Da, ei spuneau: „*Tu, care ești un om, Te faci Dumnezeu?*” (Ioan 10.33). Vedeți? Vedeți cât erau de prinși de acel sistem?

Oamenii din ceata lui Core erau prea prinși de convingerea că Datan și ceilalți aveau dreptate, după cum Nimrod era prea prins de ideea că ar putea face o construcție care să-i ridice pe oameni mai presus de mânia lui Dumnezeu. Adam era prea convins că dacă va putea să-și acopere goliciunea, Dumnezeu nu va ști nimic. Dar omul nu poate acoperi nimic dacă nu acoperă Dumnezeu. Planul lui Dumnezeu acoperă planurile omului. Așa a fost dintotdeauna.

De aceea, ei nu L-au văzut pe Isus în templul Lui; nu L-au văzut pe Dumnezeu descoperit în trup de carne.

Astăzi încerc o senzație foarte neplăcută când văd cuvintele Bibliei atât de ciopârțite de tradiție. Oamenii sinceri aud Cuvântul, își dau seama că este Adevărul, dar nu îndrăznesc să facă nimic, pentru că tradiția lor spune altceva. În cazul acesta, fraților, spălați-vă în continuare ulcioarele și căldările, căci în ce mă privește, eu și casa mea Îl alegem pe Hristos, Cuvântul.

Haideți să ne uităm puțin la Ioan 3, unde ni se vorbește despre Nicodim – învățătorul și conducătorul unei mari denomi-națiuni, numită Sinedriul. Oamenii de seamă se adunaseră în această organizație, fabricându-și propriile tradiții. Omul acesta, Nicodim, era fruntaș în Sinedriu, era un învățat de seamă. El cunoștea Scriptura, sau cel puțin așa credea. De fapt, el cunoștea ceea ce trecea prin filtrul tradițiilor lor. Oare nu le-a spus Isus: „*Ați desființat astfel cuvântul lui Dumnezeu în folosul datinii voastre.*” (Matei 15.6).

Ce înseamnă aceasta? Înseamnă că ei dau propria lor interpretare Cuvântului, în loc să-L lase să vorbească de la Sine. Ei spun că oamenii nu înțeleg bine ceea ce zice Cuvântul. Observați însă, că acesta este același glas cu care i s-a adresat Diavolul Evei, când a încercat să întemeieze prima organizație:

„Sigur că nu este așa, căci Dumnezeu nu ar putea face așa ceva, știți bine.”
Înțelegeți? Este același lucru.

Noi știm că acel conducător a venit la Isus. El era în căutarea Vieții veșnice, a

mântuirii. Deși era un om de seamă în Israel, și avea statutul social pe care-l avea, totuși s-a dus la un Om despre care nu scrie nicăieri că ar fi avut măcar o singură zi de școală. Un preot bătrân a venit la un Om tânăr; un bogat a venit la un Sărac care nu avea nici măcar unde să-și pună capul. Totuși, Nicodim a venit la El să-L întrebe de calea către mântuire și către viață.

În primul rând, el l-a mărturisit că membrii Sinedriului văzuseră în Isus ceva deosebit, ceva ce nu aveau oamenii din organizația lor. Și-au dat seama că era ceva cu El, pentru că Nicodim l-a zis: „Învățătorule, știm că...” Vedeți, ei știau, dar nu mărturiseau acest lucru, de teamă să nu fie dați afară din organizație.

„Învățătorule, știm că ești un Învățător, venit de la Dumnezeu; căci nimeni nu poate face semnele pe care le faci Tu, dacă nu este Dumnezeu cu el.” (Ioan 3.2).

Noi știm că Isus era descoperirea lui Dumnezeu. Ei spuneau: „nimeni nu poate face semnele pe care le faci Tu, dacă nu este Dumnezeu cu el.” Vedeți? Ei își dădeau seama că Omul acela avea ceva deosebit. El era Lumina zilei, Martorul lui Dumnezeu.

Core a văzut același lucru în Moise. În vremea aceea nu exista niciun om ca el, pentru că el fusese trimis să mărturisească despre Dumnezeu, în timpul acela. Core și ceata lui au văzut aceste lucruri la Moise, și și-au dat seama că nu era posibil ca el însuși să le facă. Moise n-ar fi putut să despartă Marea Roșie, și nici să trimită urgiile pe pământ, dar Dumnezeu era în el, pentru că îl alesese să-l fie martor, să fie lumina acelei zile. Dar ei nu au înțeles aceasta. Core voia să organizeze o grupare și să primească în ea pe oricine ar fi voit să intre.

Pentru asta sunt bune organizațiile: primesc în rândurile lor tot ce este mai rău și numesc aceasta creștinism. Ei trimit la școlarizare tineri care știu despre Dumnezeu mai puțin decât ar ști un hotentot despre nopțile egiptene; îi educă, îi învață psihologie, le dau diplome de doctor în filozofie și de licențiat în arte, după care îi trimit să predice Evanghelia – niște tineri care nici măcar nu au primit mântuirea, care nu cred că Isus s-a născut dintr-o fecioară și că a înviat, care tăgăduiesc vindecarea divină, puterea lui Dumnezeu, motivele pentru care a murit Isus, care tăgăduiesc Marcu 16, Fapte 2.38, care tăgăduiesc influența Duhului Sfânt asupra Scripturii. Acești oameni născocesc tot felul de învățături omenești despre care nici ei nu știu prea mult, pentru ca apoi să-i bată la cap pe ceilalți cu ele. Iar când le spui Adevărul și li-l dovedești, le este teamă să facă ceva, ca să nu

fie dați afară din organizație.

Core a făcut același lucru. El a înțeles că Dumnezeu era în Moise și că lucra prin el, așa cum și Nicodim a înțeles că Dumnezeu era în Isus, așa că a spus: „*Nimeni nu poate face aceste lucruri dacă nu este Dumnezeu cu el.*”

Nicodim era deja în organizație și încerca să iasă. Core era afară și încerca să facă o organizație, în care să intre. Aceasta era deosebirea dintre ei doi. Nicodim fusese membru al organizației încă din tinerețe și se săturase de ea. Acum voia să scape și să afle mântuirea. Core, în schimb, era în căutarea unui loc în care să poată fi o mare personalitate.

Și astăzi oamenii sunt la fel. Creștinul se confruntă cu aceeași problemă: avem de-a face cu prea mulți impostori, iar grupările pentecostale sunt pline de ei până peste cap. Imediat ce Dumnezeu ridică un om și îi dă ceva mai mult decât celorlalți, toată lumea va încerca să-l imite. Nu vă dați seama că prin aceasta vă ucideți propria organizație? Pavel a spus: „*Să alergăm cu stăruință în alergarea care ne stă înaintea.*” (Evrei 12.1). Este ca la fotbal. Dacă mingea se află la unul dintre coechipierii tăi, tu nu trebuie să i-o iei, ci să îl aperi de ceilalți. Dar, în loc de asta, pentru că el nu aparține de organizația ta, încerci să i-o iei.

Unii oameni sunt atât de stângaci în ceea ce fac, încât s-ar împiedica și de florile din rond, dar cu toate acestea vor să ia ceea ce au primit ceilalți. Vorbim în sens duhovnicesc.

Dacă se împiedică de Fapte 2.38, va cădea fără îndoială. Dar, ce va face când se va împiedica de Marcu 16? Și acestea sunt învățăturile cele mai simple pe care le-a dat Hristos. După toți acești ani, ei se împiedică până și de subiectul principal despre care s-a vorbit în Conciliul de la Niceea.

Așadar, Core voia să întemeieze o organizație ca să intre în ea, pe când Nicodim era în organizație și voia să iasă. Nicodim a fost primit și a ieșit din organizație, dar Core a pierit chiar pe când încerca să-și ducă planul la îndeplinire.

Organizația de care aparținea Nicodim știa că Hristos era trimis de Dumnezeu, deoarece chiar el a mărturisit aceasta în discuția sa cu Isus: „*Învățătorule, știm că ești un Învățător, venit de la Dumnezeu; căci nimeni nu poate face semnele pe care le faci Tu, dacă nu este Dumnezeu cu el.*” Dar exact aceeași organizație l-a numit pe Isus Beelzebul, datorită puterii pe care o avea, de a scoate duhurile

necurate din oameni.

Ei spuneau: „Îi va înșela pe membrii organizației noastre cu această doctrină a Lui!”, iar astăzi, fiii lor spun același lucru. Dar despre ce înșelăciune este vorba?

Isus a spus: „*Eu fac doar ceea ce Îi place Tatălui. Eu împlinesc Cuvântul lui Dumnezeu pentru ceasul acesta.*” De ce? Pentru că El era Cuvântul; El nu putea să facă altceva decât să îplinească Cuvântul.

Oamenii erau legați. În adâncul inimii lor ei știau adevărul, dar organizația nu le îngăduia să facă nicio mișcare. Astfel, pentru a-i convinge pe oameni să rămână în organizație și să nu mai urmeze Adevărul lui Dumnezeu (căci El era Adevărul și Lumina) ei au spus că Isus îi înșela.

Gândiți-vă puțin. Acel om știa în inima lui că Dumnezeu era în Hristos (amintiți-vă mărturia lui din Ioan 3.2), și a spus clar aceasta, pentru ca apoi să se întoarcă și să-L numească Beelzebul și să spună că înșeală oamenii cu doctrina Lui. Nicodim știa că Isus este profet. El îl iubea pe Dumnezeu și se temea de El destul de mult ca să-și dea seama din Vechiul Testament, că acel Om se dovedea a fi un Profet trimis de Dumnezeu. Astfel, el s-a dus la Isus noaptea, fapt pentru care eu îl admir, deoarece a fost cu mult mai bun decât învățătorii noștri de astăzi, care nu ar merge deloc. Așa că voi, care nu ați venit încă la Isus, nu aveți niciun motiv ca să-l osândiți.

Nicodim era un om cu frică de Dumnezeu și știa că Isus era Profetul, Lumina acelei zile, de aceea nu voia să-L piardă. Nu conta cât de mult se deosebea El de idealurile organizației sale, Nicodim vedea că Dumnezeu depune mărturie despre acel Om și își dădea seama că este un Profet. Cuvântul Domnului vine la profet, așa că Isus știa bine despre ce vorbea. Acesta este motivul pentru care Nicodim s-a dus la El ca să afle calea mântuirii, căci dacă Isus era Profet, iar Cuvântul Domnului era cu El, atunci trebuia să o știe.

Dar, atât Nicodim, cât și mulți oameni din organizațiile de astăzi, ar trebui să știe că Isus era mai mult decât un profet.

Nicodim a venit să-l întrebe despre calea spre Viață, și El însuși era Viața, căci Cuvântul spune că „*cine are pe Fiul, are viața*”. El n-ar fi trebuit să vină ca să primească răspunsul la o întrebare, ci ca să-L primească pe El însuși.

Așa este și în seara aceasta. Piatra din capul unghiului este lepădată din nou. Cine este Piatra din capul unghiului? Cuvântul, bineînțeles, iar Cuvântul este Hristos.

Nicodim ar fi trebuit să știe mai mult. El se gândea: „Omul acesta este un Profet; este numai un profet.”

Dacă ați observat, Isus nu i-a răspuns la întrebare, ci l-a muștră pentru că fusese orb. Vedeți? El era mai mult decât un simplu profet; era Cuvântul, Lumina, și dovedea că Dumnezeu era în El. El era Cuvântul.

În capitolul 1 din Ioan ni se spune: *„La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu.*

Și Cuvântul S-a făcut trup, și a locuit printre noi.” (Ioan 1.1,14).

Cuvântul lui Dumnezeu strălucea prin trupul plăpând al acestui Om, ceea ce a orbit organizațiile. Însă El nu a venit să primească grupuri de oameni, ci persoane individuale. El era mai mult decât un profet; era chiar Cuvântul. Era Viața. Nu era nevoie să-i învețe pe oameni despre Viața care urma să vină, pentru că El era chiar Viața. El era Lumina; era Viața veșnică și singurul care putea să o dea. *„Cine are pe Fiul, are viața”*, de aceea nu este de ajuns să ai Cuvântul care te învață despre El, ci trebuie să-L ai pe El însuși.

Voi îi puneți pe oameni să învețe Biblia pe dinafară, să învețe cuvinte grecești, definiții, punctuație și așa mai departe, dar prin aceasta, ei nu știu mai mult despre Dumnezeu decât înainte. Oare contează cine are forma? Nu, ci contează cine îl are pe Fiul, căci acela are Viața.

Nicodim știa că Isus poate să-i arate calea Vieții, dar nu știa că El însuși era chiar Viața veșnică. Iată ce era Omul cu care stătea el de vorbă: Trimisul, Lumina, Lumina lumii: *„Lumina luminează în întuneric, și întunericul n-a biruit-o. A venit la ai Săi, și ai Săi nu l-au primit.”* (Ioan 1.5,11). De ce? Pentru că erau atât de organizați și atât de preocupați de spălarea ulcioarelor și a căldărilor, încât nu și-au dat seama că Cuvântul S-a făcut trup.

Acest lucru se întâmplă și astăzi. Da, istoria se repetă.

Da, Nicodim știa că Isus cunoștea calea vieții, dar nu știa că El era chiar acea Viață.

Așa este și astăzi. Mulți oameni spun că Isus a fost un mare Învățător, sau chiar un

Profet, dar când încerci să le spui că El era Dumnezeu, este prea mult pentru ei. Dar El era, este și va fi întotdeauna Dumnezeu. Așa este.

Când Nicodim s-a dus la Isus, El nu i-a zis: „Nicodime, Eu am un respect deosebit pentru tine, fiindcă ești învățător al lui Israel, și cauți viața veșnică. Poate n-ar strica să-ți revizuiesti puțin educația, căci nu te prea pricepi să ții discursuri. Sau, poate că ar trebui să îndeplinești o slujbă mai înaltă în organizația ta, dacă vrei să primești viața veșnică.”

În zilele noastre, mulți oameni aleargă după aceasta. Păstorii vor să devină episcopi, iar episcopii vor să ajungă arhiepiscopi. Dar aceasta nu are nicio legătură cu Dumnezeu.

Observați ce atitudine a luat Isus în fața unui astfel de om. El l-a mustrat pentru că nu știa în ce ceas trăiește. Când i-a spus că trebuie să se nască din nou, Nicodim l-a întrebat: *„Cum se poate naște din nou un om bătrân? Poate el să intre a doua oară în pântecele maicii sale, și să se nască?”* Drept răspuns, Isus i-a zis: *„Tu ești învățătorul lui Israel, și nu pricepi aceste lucruri?”* (Ioan 3. 4,10).

Altfel spus: *„Tu ești episcop, cardinal sau prezbiter în biserica penticostală și nu cunoști Scriptura?”*

„O, noi îl avem pe Moise.”

„Dacă l-ați fi cunoscut pe Moise, M-ați fi cunoscut și pe Mine, pentru că el a vorbit despre Mine.”

Dar tradiția organizației lor spunea altceva. Vedeți? Aici este problema. Isus era Acela despre care vorbea Moise, dar ei nu știau aceasta, pentru că erau legați de tradițiile lor.

Fraților, care citiți, sau care ascultați banda, nu renunțați! Așteptați o clipă. Haideți să privim lucrurile în față, pentru că eu vă iubesc. Poate că și voi sunteți păstori, așa că nu aș vrea să credeți că aș vrea să fac pe atotștiutorul. Dacă v-am lăsat această impresie, atunci opriți banda și rugați-vă pentru mine. Eu doresc însă un singur lucru: să vă arăt adevărul. Nu-l lăsați să treacă pe lângă voi.

Uitați-vă la farisei. Ei nu voiau să aibă nicio legătură cu Saducheeii pentru că nu credeau în existența îngerilor, a duhului, a învierii, pe când Fariseii credeau. Din cauza aceasta, între ei se iscau tot timpul mari frământări și lupte.

Acum, unitarienii cred ceva, trinitarienii cred altceva; metodiștii cred ceva, prezbiterienii cred altceva. Acesta este motivul pentru care trageți linii de demarcație între voi. Dar ce ați obținut prin aceasta? Dezbinare între frați. Puțin mai încolo, vom vedea din Biblie ce spune Dumnezeu despre aceasta.

Vedeți? Isus nu i-a spus lui Nicodim să-și revizuiască educația, ci l-a muștrat pentru că nu cunoștea adevărul: *„Tu ești învățătorul lui Israel, și nu pricepi aceste lucruri?”*

„Dacă v-am vorbit despre lucruri pământești și nu credeți, cum veți crede când vă voi vorbi despre lucruri cerești?” (v.12).

Gândiți-vă: *„Tu ești un mare învățător într-o biserică ortodoxă, ești episcop și totuși nu înțelegi aceste lucruri simple pe care ți le spun? Cum vei înțelege atunci când îți voi explica lucrurile duhovnicești din cer?”*

Dar un bătrân pescar care nu știa carte, nu știa nici să-și scrie numele, a înțeles și a fost pus în fruntea bisericii din Ierusalim – mă refer la Petru. Vedeți?

„Tot ce-Mi dă Tatăl, va ajunge la Mine.” (Ioan 6.37). Înțelegeți? Ei văd, cred și acționează. Nimic nu-i mai poate reține.

Știu că n-am venit aici ca să spunem glume, dar vreau să vă fac să înțelegeți.

Se spune că un țăran a pus o cloșcă și, pentru că nu avea destule ouă, printre cele de găină a pus și unul de rață. Când bobocul a ieșit din ou, a fost cea mai amuzantă priveliște pe care au văzut-o puișorii vreodată. Căpșorul lui era lunguiet și nostim, iar în loc că piuie, măcăia. Puișorii de găină râcăiau și ciuguleau prin curte, dar puișorul de rață nu putea accepta un asemenea meniu.

Într-o zi, găina l-a dus în spatele magaziei, ca să prindă lăcuste. Acolo, după magazie, era un delușor, iar după el, un lac. Din întâmplare, vântul bătea tocmai din direcția aceea și micuțul boboc de rață a simțit mirosul apei. Aceasta era natura lui. Văzându-l că aleargă spre apă, găina i-a strigat: *„Cloc, cloc, cloc, vino înapoi!”* dar el i-a răspuns alergând înainte: *„Mac, mac, mac!”* De ce? Pentru că el a fost de la început o rață. Indiferent cât de mult a cotcodăcit găina, el tot o rață a rămas.

La fel se întâmplă și cu un om care este hotărât mai dinainte pentru viața veșnică. Când vede Lumina lui Dumnezeu, toate organizațiile din lume nu sunt suficiente ca

să-l mai aducă înapoi cu cotcodăcitul lor. De ce? Pentru că aceea este natura lui.

Poate că el a mâncat pentru o vreme alături de cei din organizație; poate că s-a hrănit cu gunoiul lor și cu programele lor sociale, dar a venit vremea să găsească altceva, și el știe aceasta.

Isus a zis: *„Oile Mele ascultă glasul Meu. Ele nu merg după un străin.”* (Ioan 10.27).

Și chiar dacă umblă o vreme după un glas străin, totuși în inima lor este altceva. Spune-le odată Adevărul și vei vedea ce vor face, căci: *„Tot ce-Mi dă Tatăl va ajunge la Mine.”*

Da, Isus l-a muștrătat pe Nicodim pentru că nu știa: *„Tu ești învățătorul lui Israel, și nu pricepi aceste lucruri? Trebuie să te naști din nou!”*

Aș vrea să observați ceva aici. *„Trebuie să te naști din nou.”* Ca să poți avea parte de viața aceasta firească, tu trebuie să treci printr-o naștere firească. Nu poți fi cules dintr-un copac, ci trebuie să treci printr-o naștere firească, normală, ca să ai cele cinci simțuri, ca să mergi, să vorbești. Atunci ești o ființă omenească.

În această viață firească, unii oameni devin foarte pricepuți în problemele acestei lumi, dobândesc multă înțelepciune lumească, devin președinți, ingineri, oameni de știință. Noi știm că la început, copiii lui Cain au avut o astfel de înțelepciune, și nu copiii lui Set. Aceștia din urmă, erau păstori smeriți și evlavioși. Copiii lui Cain au fost întotdeauna oameni inteligenți, oameni de știință, doctori, personalități de seamă. Așa este. Biblia ne spune aceasta. Deși erau foarte religioși, soarta lor era moartea.

Mergând la școală, primind educație, noi devenim foarte înțelepți, iar uneori putem să vorbim mai frumos decât un om care are Duhul Sfânt. Oare n-a spus Isus că *„copiii acestei lumi sunt mai înțelepți decât fiii Împărăției.”*? (Luca 16.8). Sigur că da. Prin înțelepciunea lor, ei pot să învârtă Scriptura pe o parte și pe cealaltă, până o fac să spună lucruri pe care nu le spune de fapt.

„O, nu este chiar așa!” Când auziți pe cineva vorbind în felul acesta, depărtați-vă imediat de el! Biblia spune că Dumnezeu veghează asupra Cuvântului Său, așa că este scris exact cum trebuie să fie. Este scris în așa fel încât cei înțelepți să se poticnească, tocmai pentru că este atât de simplu.

Această naștere de pe pământ este împotriva Duhului lui Dumnezeu.

Prima naștere prin care trecem, și care ne face ființe vii, pe pământ, ne face muritori. Din pricina păcatului din grădina Eden, bărbatul vine pe lume prin femeie, iar un om care este născut din femeie are puține zile, pe când omul născut din Hristos trăiește veșnic. Iov a vorbit despre aceasta în capitolul 14.1, când a spus: „*Omul născut din femeie, are viața scurtă, dar plină de neazuri.*” Dar un om care primește nașterea din nou, se naște din Hristos.

Uitați-vă cât de șiret a fost Diavolul, încât a înșelat pe orice preot de pe pământ. Singur că da. Și încă o face.

Dar, deși era foarte înțelept, într-o zi a avut de-a face cu Unul care l-a biruit. Acesta este motivul pentru care tot ce trebuie să facem noi, este să ne lăsăm pe brațul Aceluia care l-a biruit deja.

Înțelepciunea firească, de care se folosesc oamenii pentru a-ți arăta ce trebuie să faci și ce nu trebuie să faci, este împotriva voii lui Dumnezeu – așa spune Scriptura.

Nu contează cât sunt de înțelepți, nici cât de meșteșugit pot să îndeplinească cuvintele, de aceea aș vrea să-mi arate cineva, un singur loc din Biblie unde scrie că Dumnezeu a poruncit oamenilor să se organizeze, sau a susținut aceasta. Dimpotrivă, totul vorbește împotriva organizațiilor. Indiferent cât de înțelepți doresc ei să fie, aceasta este împotriva Cuvântului lui Dumnezeu. Ei se folosesc de toată înțelepciunea lor ca să te contrazică și ca să te facă să te simți un nimic, deși așa ceva este împotriva Scripturii.

Cineva mi-a spus: „Frate Branham, am un singur lucru împotriva ta: faptul că aparții denominației „Numai Isus”.

„Nu-i adevărat”, am răspuns eu. „Eu nu aparțin de nicio organizație.”

Un prezbiter venit dintr-un alt stat, mi-a spus zilele trecute: „Cineva mi-a spus că ești de la gruparea „Numai Isus”, frate Branham.”

„Nu-i adevărat”.

„Am auzit că tu crezi în libertatea dragostei și că înveți că bărbații ar trebui să își părăsească soțiile și să plece la vânătoare....” Vedeți, acestea sunt numai minciunile Satanei. Voi știți aceasta.

„Fără discuție, eu nu sunt de acord cu asemenea lucruri care contrazic Scriptura”, am răspuns eu. „Eu cred în sfințenie și în puritate. Cred că bărbatul este legat de soția lui toată viața, de aceea, vă spun că n-ar trebui să vă căsătoriți înainte de a vă ruga pentru aceasta.”

În ce privește organizația „Numai Isus”, nu am nimic împotriva lor. Din punctul meu de vedere, ei sunt la fel de buni ca toate celelalte grupări, dar botează spre reînnoire, ceea ce este greșit, deoarece eu cred că noi suntem înnoiți prin Duhul Sfânt și nu prin apă. Eu botez în Numele Domnului Isus Hristos și pot spune că nu există nici măcar un singur verset care să spună că ar trebui să botez altfel. În toată Biblia nu există nici măcar un singur om care să fi fost botezat în Numele Tatălui, Fiului și Duhului Sfânt. Aș vrea să-mi arătați măcar un text în care să scrie așa ceva. Dacă nu puteți arăta așa ceva, atunci încetați să mai botezați în felul acesta.

Voi spuneți: „N-are nicio importanță aceasta!” dar eu vă spun: pentru Pavel a avut. El le-a poruncit celor din Efes să se boteze din nou în Numele lui Isus Hristos, ca să primească Duhul Sfânt și, tot Pavel a spus în Galateni 1.8 că *„chiar dacă noi înșine sau un înger din cer ar veni să vă propovăduiască o Evanghelie, deosebită de aceea pe care v-am propovăduit-o noi, să fie anatema!”*

Nu demult am stat de vorbă cu o personalitate importantă, care mi-a spus: „Frate Branham, nu pot! Știu că ai dreptate, dar ce-aș putea face?”

„Să te supui.”

„Bine, dar eu am un nume bun printre oameni.”

„Eu nu vreau să am un nume bun înaintea lui Dumnezeu”, am răspuns eu, „așa că prefer să mă supun Cuvântului lui Dumnezeu. Tu va trebui să alegi între a sluji pe Dumnezeu și a sluji oamenilor.”

Vedeți? Problema este că atunci când se fondează o organizație, se stabilesc anumite principii care sunt respectate până la sfârșit. Astfel, botezul în formula trinitară s-a făcut pentru prima dată în Biserica Catolică. Așa este.

Dacă este altfel, aș vrea să-mi dovediți. Dar nu veți putea, pentru că așa spune istoria.

Țineți minte, că acesta este botezul catolic și că oricine este botezat așa, intră în

părtășie cu catolicii. Eu vă voi dovedi acest lucru, chiar în seara aceasta, dacă va fi cu voia Domnului.

Acesta este motivul pentru care trebuie să vă întoarceți. Sunt o mulțime de oameni cumsecade în toate organizațiile la „Numai Isus”, în „Adunările lui Dumnezeu”, în organizația „Biserica lui Dumnezeu”, printre metodiști, baptiști, prezbiterieni și catolici, peste tot. Dar niciunii dintre ei nu sunt Biserica.

Mădularele Bisericii sunt împrăștiate prin toate aceste organizații ca persoane individuale, dar nu aceste organizații îi fac pe ei să fie Biserica – așa cum se pretinde. Este o mare greșeală să crezi așa ceva. Imediat am să vă dau câteva versete din Scriptură ca să vedeți acest adevăr.

Da, pentru a trăi pe acest pământ, ai nevoie de o naștere firească. Și, din moment ce am fost născuți astfel, devenim înțelepți așa cum am mai spus. Dar, țineți minte, această naștere pământească a fost de la început împotriva Cuvântului lui Dumnezeu și împotriva planului Său. Dacă n-ar fi fost așa, atunci Nicodim ar fi știut mai mult decât Isus despre aceasta.

Vedeți unde vă duc denominațiunile voastre? Vedeți unde vă duc conducătorii voștri care se adună, fac planuri și le pun în aplicare?

Dați-mi voie să vă spun ceva. De fiecare dată când Dumnezeu trimite o Lumină pe pământ, o descoperire în legătură cu Scriptura, se produce un val de entuziasm. Dar, după ce omul prin care a venit descoperirea moare, cei care rămân se organizează. Și de fiecare dată când oamenii s-au apucat să organizeze o biserică, ea a murit și nu s-a mai ridicat niciodată.

Dacă prin sală sau printre cei care vor asculta banda, se află vreun istoric, sau cineva care crede că poate să-mi demonstreze că nu am dreptate, îl aștept s-o facă. Totuși, eu vă spun: organizarea bisericii este împotriva lui Dumnezeu și a Scripturii. De aceea eu nu pot să fiu de acord cu ea. Eu dezaprob tot ceea ce dezaprobă Dumnezeu. Da, dacă El este în mine, atunci dezaprob tot ceea ce dezaprobă și El. Vrășmașul Lui este și vrășmașul meu. Viața Lui este și viața mea, căci El Și-a dat viața și S-a făcut asemenea mie, pentru ca eu – prin harul Lui, să pot deveni asemenea Lui. Înțelegeți? Pentru aceasta, locul Lui și locul meu s-au inversat. El S-a făcut un păcătos ca mine și a suferit în locul meu, pentru ca eu să pot deveni un fiu al lui Dumnezeu, să pot deveni ca El.

Denominațiunile voastre au dobândit foarte multă înțelepciune lumească, dar au murit față de planul lui Dumnezeu. Haideți să ne oprim un moment și să privim înapoi.

Adam s-a împotrivit planului lui Dumnezeu prin faptul că nu a ascultat Cuvântul și a încercat să-și facă singur o acoperire, o religie. Desigur, el a dat greș, așa cum dă greș orice încercare a omului.

Core a dat greș și a pierit. Dar ce încercau ei să facă? O organizație. Până la urmă au reușit să se organizeze, iar când a venit Isus i-a găsit morți. Acesta este motivul pentru care le-a spus: *„Aveți ochi și nu vedeți; aveți urechi și nu auziți. Sunteți niște călăuze oarbe; și când un orb călăuzește pe un alt orb, vor cădea amândoi în groapă.”* (Matei 15.14).

Isus i-a spus lui Nicodim: *„Tu ești învățătorul lui Israel și nu înțelegi ce este nașterea din nou? Dacă ai fi dat la o parte tradițiile și ai fi ascultat Cuvântul, atunci ai fi știut că Eu am venit ca să aduc oamenilor nașterea din nou.*

Atunci ai fi cunoscut ziua Mea. Dacă l-ați fi cunoscut pe Moise, M-ați fi cunoscut și pe Mine. Moise a vorbit despre Mine, a spus că voi veni și iată că așa este. Dacă nu fac lucrările despre care au vorbit profeții, să nu Mă credeți. Dacă nu fac lucrările lui Dumnezeu, să nu Mă primiți, dar, dacă le fac și totuși nu Mă credeți, atunci credeți măcar lucrările acestea, pentru că ele mărturisesc despre Mine.”

Dacă El ar fi trăit în zilele noastre, „Adunările lui Dumnezeu” ar fi avut un Isus, unitarienii ar fi avut un Isus și toată lumea ar fi avut câte un Isus. Ar fi avut grijă organizațiile de aceasta. Da, imediat s-ar fi iscat dezbinarea între frați.

Îmi aduc aminte de un băiețel pe care îl chema David. Acum este căsătorit și cred că are și copii. Dar îmi amintesc de vremea când se afla la început de drum. Eram la Saint Louis și am auzit de copilași – predicatori – care urcau pe scenă și spuneau: „Isus a fost un bebeluș care S-a născut într-o iesle. Mami, cum era mai departe?” Dar cu băiatul despre care vă spun nu s-a întâmplat așa. El și-a scos haina, și-a ales un text din Biblie și a început să predice. Întâmplarea a făcut ca acel copil să fie din gruparea „Numai Isus” – tatăl lui aparținea de această organizație.

Ei bine, „Adunările lui Dumnezeu” n-au putut suporta această idee, așa că au făcut și ei rost de un micuț David, și la fel au procedat toți ceilalți.

Odată, pe când băiețelul ținea o adunare în Florida, a trimis după mine, să mă duc și să-l ajut. Fratele Moore și cu mine, am citit primele două pagini dintr-un ziar, unde nu se vorbea despre altceva decât despre micuții Davizi, căci fiecare biserică avea câte unul. O, Doamne! Dacă niște oameni ai lui Dumnezeu și-ar fi dat seama ce dar avea micuțul, mii de suflete ar fi putut fi aduse în Împărăție, căci viața lui era un dar de la Dumnezeu care ar fi trebuit folosit spre slava Lui.

Când a început să vorbească pentru prima dată despre vindecarea divină, toată lumea putea să pipăie bolile și să le simtă mirosul. Nu aveau de ales. Acestea erau directivele organizației.

Vedeți voi? Oamenii au pus organizațiile înaintea planului lui Dumnezeu, dar Domnul nu și-a schimbat felul de a lucra cu Biserica Sa, care este trupul Său nevăzut. Tu nu poți să aderi la această Biserică, ci trebuie să te naști în ea.

Dar ei au dobândit o mare înțelepciune lumească și au murit în planul lui Dumnezeu, așa că le poți da tot ce vrei, poți să le dovedești cu Cuvântul lui Dumnezeu că sunt pe o cale greșită, căci ei tot nu vor putea înțelege. Poți să le pui în față Cuvântul și să le dovedești că denomiinațiunile nu sunt bune; poți să le demonstrezi că doctrina bisericii lor este greșită, căci ei nu te vor lua în seamă ci îți vor răspunde: „Bine, dar noi am fost învățați să credem aceste lucruri.”

După părerea mea, acești oameni sunt carne de tun, dacă înțelegeți ce vreau să spun. Așa este. Ei nu văd. De altfel, Isus a spus:

„Voi v-ați închis ochii, ca nu cumva să vedeți, să vă întoarceți la Mine și să aveți Viața.” (Matei 13.15).

Nicodim era un om de seamă, un mare episcop, o personalitate cunoscută și iubită de toată lumea, dar cu toate acestea nu știa nimic despre viață. Era un ignorant, de aceea a fost muștrat de Isus. Totuși, el a fost suficient de sincer, ca să meargă la El. Ceilalți nici măcar nu au catadicsit să se deplaseze, ci au preferat să rămână cu mării preoți și să respecte mai departe datinile din bătrâni, în loc să audă Cuvântul lui Dumnezeu. Da, poți să le vorbești cât vrei, căci nu vor să te asculte.

N-aș vrea să vi se pară că aș comite un sacrilegiu spunând aceasta, fraților, dar închipuiți-vă că mă duc afară și trec pe lângă un copac, iar unul dintre nodurile lui îmi spune: „Eu nu pot înțelege nicicum, cum reușești să umbli pe aici. Și eu am viață în mine, doar sunt unul dintre nodurile acestui copac!”

El poate dovedi că are viață în el, dar problema este că nu are viața care trebuie. Există o singură posibilitate ca el să meargă, să vadă, să simtă gustul, mirosul, să pipăie, să audă, și această posibilitate este în cazul în care s-ar naște așa cum ne-am născut noi. Amin. Atunci nu ar concepe să fie altfel. Dacă s-ar naște așa cum m-am născut eu, atunci ar ști toate lucrurile pe care le știu eu. Amin. Da, domnilor.

Degeaba îi explici unui nod de copac cum ne mișcăm noi, cum mergem, căci este nevoie să primească viața pe care o avem noi, ca să poată înțelege. La fel este și Duhul Sfânt. Ca să-L poți înțelege, trebuie să-L ai.

N-are niciun rost să încerci să-L înțelegi prin propria ta înțelepciune. Vino mai întâi la El, pentru că *„dacă un om nu se naște din nou, nu poate vedea Împărăția lui Dumnezeu.”*, adică nu o poate înțelege. Trebuie să te naști din nou ca s-o poți înțelege, ca s-o poți cunoaște.

Voi spuneți: „Bine, dar eu sunt născut din nou.” Atunci cum este posibil să tăgăduiești Cuvântul lui Dumnezeu? Propria ta viață spune dacă ești sau nu născut din nou. Aceasta o arată și oamenii cu care te întâlnești, pentru că Cuvântul spune: „Cine se aseamănă, se adună.”

Mai așteptați câteva minute și vom vorbi și despre acest lucru.

Cum ai putea să explici tainele lui Dumnezeu unor oameni care nu sunt născuți din Duhul? Trebuie să fii născut din El ca să-l poți înțelege tainele.

Isus a spus: *„Vântul suflă încotro vrea și-i auzi vuietul, dar nu știi de unde vine, nici încotro merge. Tot așa este și cu oricine este născut din Duhul.”* Ei nu pot să explice aceasta, dar un om născut din Duhul nu mai gândește singur, ci îl lasă pe Dumnezeu să gândească în locul lui.

Credeți că eu pot să urc pe platformă și după ce mă gândesc puțin să-i spun unuia din spate: „Pe tine te cheamă John Doe și vii din orașul Cutare.”? Apoi să continui: „Acum 20 de ani te-ai căsătorit cu o femeie, dar ai avut copii cu alta.” Credeți că aș putea spune de la mine aceste lucruri?

Nașterea pe acest pământ nu ne dă posibilitatea de a avea o astfel de înțelepciune, ci este nevoie de ceva mai mult. Este nevoie de ceva care să vină de sus. Dacă tu te naști din Duhul, Viața care era în Hristos va fi și Viața ta, iar El a spus: *„Lucrările pe care le fac Eu, le veți face și voi.”*

Tu ai nevoie de o altă naștere, ca să te schimbe, căci până acum ai fost înșelat. Poate că ai vorbit în limbi; poate că ai sărit, ai strigat și așa mai departe. Poate că ai fost un membru credincios al bisericii tale la fel ca Nicodim, dar cu toate acestea nu era născut din nou, poate că ai făcut toate aceste lucruri, dar dacă tăgăduiești Cuvântul și iei din El numai ce-ți place, totul este degeaba.

Isus a spus: „*Duceți-vă în toată lumea, și propovăduiți Evanghelia la orice făptură...*”

Iată semnele care vor însoți pe cei ce vor crede...” (Marcu 16.15,17).

Atâta timp cât se propovăduiește Evanghelia, aceste semne trebuie să fie prezente. Arătați-mi unde scrie că El a luat această făgăduință de la biserică. Arătați-mi versetul în care scrie că El a dat această făgăduință doar pentru o anumită perioadă. Nu, nu veți găsi așa ceva, pentru că Isus a spus: „*Duceți-vă în toată lumea, și propovăduiți Evanghelia la orice făptură.*” Dar pentru a face aceasta, trebuie să primești Viața care era în El. Când vei înțelege acest fel de Viață, atunci vei cunoaște Cuvântul Lui. Așa este, pentru că Isus a zis:

„*Când va veni Mângâietorul (nu un gând, nu o închipuire, nu o senzație, ci), Duhul Sfânt, El vă va descoperi toate lucrurile pe care vi le-am spus, și pe cele viitoare.*” (Ioan 16.13).

Aceasta este nașterea. Aceasta este mărturia Cuvântului. Unii oameni spun că au Duhul Sfânt și cu toate acestea tăgăduiesc Cuvântul lui Dumnezeu. Cum ar putea Duhul Sfânt să-și tăgăduiască propriul Cuvânt?

Arătați-mi unde vorbește Cuvântul de vreo organizație. Iată unde au ajuns bisericile noastre.

V-ați putea imagina un om care are o afacere prosperă și care, având nevoie urgentă de ajutor, s-ar duce să cheme niște oameni morți, niște cadavre, ca să-l ajute? O, aceștia nu l-ar putea ajuta cu nimic. Vedeți? Acesta este motivul pentru care o organizație nu se mai poate ridica niciodată. Înțelegeți? Ei nu sunt altceva decât o mulțime de necredincioși morți care se adună ca și Nimrod, Core și ca toți ceilalți.

Dumnezeu nu s-a folosit niciodată de organizație, deoarece oamenii care intră în ele au ieșit din voia Lui și au trecut dincolo.

Cum ai putea merge la un om care este paralizat complet și să-i spui că vrei să vezi care din voi doi aleargă mai bine, mai repede? Cum ar putea el să alerge, când nici nu se poate mișca? Mai întâi trebuie să-l scapi de paralizie, și abia după aceea va putea să alerge.

De aceasta au nevoie organizațiile: de vindecarea divină. Sper că nu vă par critic. Eu nu vreau să vă critic, dar dacă un cui nu este bătut bine, va ieși cu ușurință. De aceea Duhul Sfânt nu se poate folosi de nicio denotațiune.

Țineți minte: eu cred că Martin Luther a avut Duhul Sfânt. Desigur. Poate că nu în măsura în care îl primesc oamenii astăzi, deoarece nu venise încă vremea, dar totuși îl avea. Voi, oamenii de la Tabernacol, știți că eu am vorbit despre aceasta atunci când am făcut desenul de pe tablă. 1El credea în Dumnezeu, iar Cuvântul spune că „*cel ce crede are viața veșnică.*”

Nu mi-am închipuit că mai există cineva care are aceeași convingere ca și mine, până azi-dimineață, când l-am auzit pe Charles Fuller. Și el este de părere că nașterea din nou și botezul cu Duhul Sfânt nu înseamnă același lucru. Nașterea din nou înseamnă renaștere, iar Duhul Sfânt este botezul. Înțelegeți?

Ca să poți trăi pe plan duhovnicesc, trebuie să te naști din nou. Dacă ești născut din carne, ai înțelepciunea acestei lumi, iar înțelepciunea lumii se supune învățătorului ei pământesc. De aceea, tu poți să tot vestești Cuvântul unui om care nu este născut din nou, căci el va asculta în continuare tot de episcopul lui, de preotul lui, de organizația lui în loc să asculte Cuvântul Vieții. De ce? Pentru că el nu știe altceva decât: „Cine știe, poate că într-o zi, voi fi și eu preot.”

Nicodim era învățătorul lui Israel, ceea ce înseamnă mai mult decât un preot, sau decât un păstor. El era un om mare, și aparținea de o organizație puternică, dar nu știa nimic despre Dumnezeu. Vedeți? Tot ce știa el, era puțină istorie.

Cu ce ne-ar putea ajuta un Dumnezeu istoric, dacă nu ar fi același și astăzi? Cu ce ne-ar ajuta Dumnezeul lui Moise, dacă astăzi nu ar mai fi același Dumnezeu? Cu ce ne-ar ajuta un Dumnezeu care a mântuit tâlharul de pe cruce, dar care nu mai poate mântui astăzi un om aflat în aceeași stare cu tâlharul?

Așa cum am spus de multe ori, ce folos că-i dați canarului o hrană bună și vitamine care să-i întărească aripile și penele, dacă îl țineți tot în colivie? Nu înțeleg. Vedeți? Îi vorbești omului despre un Dumnezeu Atotputernic apoi îl ții legat într-o

organizație care nici măcar nu crede în asemenea lucruri. Atunci totul este zadarnic. De aceea dă greș – pentru că este un mort. Nu te mai poți folosi de el. Desigur. Dumnezeu nu S-a folosit niciodată de morți.

Gândiți-vă puțin. Duhul Sfânt nu a folosit niciodată o organizație. Nicăieri în Biblie și nicăieri în istorie nu veți găsi așa ceva.

Dacă cineva care ascultă banda, sau cineva din sală poate să-mi dovedească că Duhul Sfânt S-a folosit de vreo organizație pentru a face o lucrare pe pământ, atunci îl rog să vină să-mi spună. Îl rog să-mi arate în ce carte de istorie a citit. E clar că Scriptura nu ne vorbește de așa ceva, deci vreau să-mi arătați în ce carte de istorie ați citit. Dumnezeu nu S-a folosit niciodată de o organizație, ci întotdeauna S-a folosit de persoane individuale.

Așa cum am spus, când te naști din carne, primești înțelepciunea lumească, iar această înțelepciune se va supune învățătorului ei firesc, dar când ești născut din Duhul, tu crezi și te supui învățăturilor Bibliei, prin Duhul Sfânt. Un om născut din Duhul, se va supune Cuvântului lui Dumnezeu, indiferent ce spun tradițiile. Aceasta înseamnă să fii născut din nou.

Dar dacă aparții de o organizație și îți pui toată nădejdea în ea,....să nu credeți că vreau să spun că oamenii din organizații nu sunt născuți din nou. Voi ajunge și la aceasta peste câteva minute, dacă Domnul va vrea.

Sigur că sunt și oameni născuți din nou, dar numai persoane individuale. Nu organizația se naște din nou, ci oamenii din ea se nasc din nou, fiecare separat.

Organizațiile îi depărtează pe oameni de Dumnezeu, îi despart de El. Acesta este singurul lucru pe care îl fac. Denominațiunea învață firea, și aceasta a fost întotdeauna împotriva voii lui Dumnezeu.

Nașterea din nou se mai numește și „nașterea de sus”, cred că știți aceasta. A fi născut din nou înseamnă a fi născut de sus. Dacă vreți, puteți să căutați în dicționar.

Nașterea din nou este o naștere care vine de sus. Deci, dacă te-ai născut aici, pe pământ, pentru a te naște din nou, trebuie să te naști de sus. Atunci Împărăția lui Dumnezeu crește atât de mult în inima ta față de lumea aceasta și va fi atât de strălucitoare în comparație cu ea, încât această lume ți se va părea o nebunie, așa

cum Împărăția de acolo este o nebunie pentru lumea aceasta.

V-am povestit de mai multe ori că acum vreo câteva luni, pe când mă duceam cu soția mea la cumpărături, am văzut o femeie îmbrăcată cu fustă. A fost cea mai ciudată priveliște pe care am văzut-o de o lungă perioadă de timp.

Azi-dimineață, pe când mă duceam cu fiica mea la o biserică, am auzit la radio corul unei organizații foarte mari, o organizație cunoscută de toată lumea. Nu vreau să jignesc pe nimeni, dar femeile acelea țipă și își țin respirația până când se albăstresc la față și au pretenția că acelea sunt cântece. O, ele nu cântă, ci guiță.

Mie îmi plac cântările vechi, care vin prin Duhul Sfânt. Este adevărat că nu poți obține sunete armonioase bătând într-o găleată, dar asemenea cântări Îi sunt plăcute Domnului, și mie.

Cred că aceasta înseamnă a cânta cu duhul. Dar atunci când îți ții respirația până te învinețești, nici nu știi ce cânti. Și dacă tu nu înțelegi, cum ar putea înțelege ceilalți?

Isus a spus: „*Noi vorbim ce știm.*” (Ioan 3.11). Și așa este. Noi ar trebui să cântăm ceea ce știm în inima noastră, ceea ce simțim. Când au terminat de cântat, fiica mea, care a studiat muzica, mi-a zis: „Asta da, artă!”

„Da”, am răspuns eu, „dar ce zici, din corul acela de vreo cincizeci de oameni, câți nu aveau țigări în buzunar? Ce zici, câți dintre ei n-au băut aseară câte un păhărel, așa ca de sâmbătă seară? Câte femei nu aveau părul tăiat? Câte nu erau machiate, din moment ce păstorul le-a zis zilele trecute că „Dumnezeu a făcut lumea mai frumoasă când a inventat machiajul.”? Noi știm însă că o singură femeie din Biblie s-a machiat, iar Dumnezeu a dat-o la câini, să o mănânce.

Oricine a auzit cât de puțin despre păgâni, știe că vopsirea feței ține de obiceiul lor. Așa a fost întotdeauna, dar cu toate acestea, femeile îl practică.

Bărbații fumează, beau, se distrează, apoi se duc, cântă cântări religioase și spun că sunt creștini. După părerea mea, cei care aparțin de organizații vor avea parte de o mai mare dezamăgire în ziua judecării.

A fi născut din Duhul înseamnă a crede și a umbla în Duhul, înseamnă a înțelege și a crede din toată inima că Isus este Hristosul și că Acesta este Cuvântul Lui la care nu poți adăuga sau scoate nici măcar o iotă, fără să îți se scoată numele din Cartea

Vieții. Știu că doare ceea ce spun, dar dacă adaugi tradiții la Cuvânt, sau scoți ceva din El, Hristos însuși a spus că numele tău va fi șters din Cartea vieții. Și acum, găsiți-mi în toată Biblia o singură organizație, o singură denominațiune. Ar trebui să fugiți de ele. Sigur că da.

Învățătura lumească a denominațiunilor este împotriva Bibliei, iar a fi născut din nou înseamnă a primi nașterea de sus. Abia după ce ai primit-o, vei putea umbla în lucrurile de sus, pentru că Dumnezeu însuși va fi în tine prin Cuvântul Său. El este Vița, iar tu ești mlădița.

Acesta este motivul pentru care a spus Isus: *„Dacă nu fac lucrările Tatălui Meu, să nu Mă credeți...”* (Ioan 10.37). Desigur. El a mai spus: *„Nimeni nu s-a suit în cer, afară de Cel ce S-a pogorât din cer...”* (Ioan 3.13).

Fiți atenți ce i-a spus El lui Nicodim. Ei credeau că El este numai un om, nicidecum Dumnezeu, dar iată că El a spus: *„Nimeni nu s-a suit în cer, afară de Cel ce S-a pogorât din cer, adică Fiul omului, care este în cer.”*

Aceasta era prea mult pentru Nicodim. Cum era posibil ca El, Fiul omului, să coboare din cer, să Se înalțe la cer, să stea de vorbă cu el pe acoperișul casei și în același timp să fie și în cer? Da, Nicodim ar fi trebuit să înțeleagă că El era Dumnezeu, iar Dumnezeu este omniprezent. Dar tradițiile lui nu-i spuneau așa ceva, El nu avea o înțelegere duhovnicească, iar mintea lui firească nu putea să cuprindă acest lucru.

El i-a întrebat pe ucenicii Săi:

„Cine zic oamenii că sunt Eu, Fiul omului?”

„Unii spun că ești Fiul lui David.”

„Atunci de ce David L-a numit „Domnul”, vorbind în Duhul? Domnul a zis Domnului meu: „Șezi la dreapta Mea până voi pune pe vrășmașii Tăi la picioarele Tale.”

Cum poate El să fie și Rădăcina și Vlăstarul lui David? El a fost înainte de David; a fost în David și a fost după David. Biblia spune că El este Rădăcina și Vlăstarul lui David. Atunci cum putea să fie Fiul Lui? Cum putea să fie Domnul lui? Biblia spune: *„Din ziua aceea, n-a îndrăznit nimeni să-l mai pună întrebări.”* (Matei 22.46). Da, cred că acesta era cel mai bun lucru pe care puteau să-l facă.

Dacă ne naștem de sus, umblăm în lucrurile de sus, iar Viața Lui este în noi, dovedindu-Și Cuvântul. Duhul care este în noi este Cuvântul întrupat. Duhul veghează asupra Cuvântului și lucrează dovedindu-L.

Duhul nu lucrează în nicio denomi-na-țiune. El nu Se ocupă de întemeierea organizațiilor pentru că Duhul însuși este împotriva lor. Organizațiile caută lucrurile lumești, înțelepciunea lumii; își fac temple mari și strălucitoare, în care aduc predicatori lustruiți, din cea mai înaltă clasă socială. În schimb, Duhul caută inimi sincere, în care abia așteaptă să lucreze, pentru a dovedi că fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu este Adevărul. Cum ar putea Duhul Sfânt să lucreze în organizații, când acestea tăgăduiesc Cuvântul și îl pun deoparte, ca să ia crezurile proprii. Așa ceva nu se poate. Înțelegeți? Este un sistem mort, iar Dumnezeu nu caută niște morți ca să lucreze prin ei. Ei nu cred Cuvântul, pentru că dacă L-ar crede, nu ar sta acolo. Desigur.

Noi umblăm în lucrurile de sus, iar Duhul veghează asupra Cuvântului. Așa este, pentru că Duhul dă Cuvântul vieții: „*Slova omoară, dar Duhul dă viață.*” (2 Corinteni 3.6).

Astăzi priveam copacii atât de frumoși din pădure, în care se împletesc culorile galben, maro și verdele coniferelor, și mi-am zis: „Noi eram morți, iar Dumnezeu a pus aceste buchete funerare de flori pentru noi. Viața s-a întors în țărână, pentru că Dumnezeu a îngropat toate semințele florilor și Și-a format buchetul Său funerar, dar atunci când soarele se va ridica, acele semințe vor primi iarăși viață.” Amin.

Așadar, Duhul lucrează pentru a dovedi Cuvântul. Dar, dacă voi luați tradițiile în locul Cuvântului...

Unii spun: „Frate Branham, noi credem Cuvântul, dar nu și aceste lucruri.” Da, chiar acolo v-ați oprit.

Un preot militar mi-a spus că odată a fost trimis la un căpitan care trăgea să moară, fiindcă fusese ciuruit de o mitralieră. S-a dus la el și l-a găsit în chinuri mari. L-au dus într-un cort al Crucii Roșii, apoi preotul l-a strigat. Rănitul i-a răspuns cu greu:

„Tu ești preotul...”

„Da, căpitane, fiindcă ești pe moarte.”

„Știu,” a răspuns rănitul.

„Ești creștin?”

„Am fost.”

„Unde L-ai părăsit pe Isus, căpitane? Îl vei găsi exact unde L-ai părăsit.”

„Nu pot să mă gândesc.”

„Ba ai face bine să poți,” i-a răspuns preotul, „pentru că după chinurile prin care treci, aș zice că nu mai ai prea mult de trăit – poate câteva minute.” Era ciuruit de gloanțe, iar sângele îi curgea și pe gură și pe urechi.

„Ar fi mai bine să te grăbești până nu ți se umplu plămâni de sânge.”

Atunci căpitanul a început să se gândească, după care fața i s-a luminat de un zâmbet, și a spus:

„Acuma știu.”

„Unde L-ai părăsit? Pornește chiar acum de acolo.”

„Acum mă întind să dorm,” a răspuns rănitul.

Vedeți? El L-a găsit acolo unde Îl lăsase.

Când organizația te învață ceva împotriva Cuvântului, Tu îl părăsești pe Domnul. Da, acela este locul în care tu îl părăsești.

Întoarceți-vă însă, pentru că El lucrează prin legitimarea Cuvântului. Așa a fost Isus: El a împlinit întotdeauna voia Tatălui.

Înțelepciunea pe care o avea Nicodim de la organizația lui, nu însemna nimic înaintea lui Dumnezeu. Cu toate că era învățătorul lui Israel, când a ajuns înaintea lui Hristos, toată învățătura și înțelepciunea lui nu i-au adus decât muștrări. Îmi închipui că toți oamenii spuneau: „Sfinte părinte Nicodim, ne închinăm ție.”

Dar când el s-a înfățișat înaintea lui Dumnezeu, a fost muștrat pentru necunoștință. Vedeți unde vă duce acest sistem? Dați-l uitării și haideți să mergem

la Dumnezeu.

Nici înțelepciunea lui Core, sau a lui Adam n-a însemnat nimic, pentru că amândoi au tăgăduit Mesajul dovedit al lui Dumnezeu. Ascultați-mă cu atenție, căci în următoarele câteva minute vom vorbi despre lucruri mari.

Motivul pentru care Nicodim, Core, Nimrod, au dat de necaz, a fost că ei nu au recunoscut trimisul lui Dumnezeu pentru acea zi, care venea cu Cuvântul manifestat. Oricine știe aceasta. Noi am putea vorbi mult timp despre aceasta. Dumnezeu vestește mai dinainte lucrurile care vor veni, dar oamenii sunt ocupați cu întemeierea organizațiilor.

Evreii știau că trebuie să vină Mesia, iar când a venit, au zis: „Nu se poate să fie Acesta”, deoarece nu au înțeles Cuvântul. Venirea lui Isus nu a fost contrară Cuvântului, ci a fost contrară tălmăcirii pe care o dădeau organizațiile aceluși Cuvânt.

Moise nu a venit contrar Cuvântului, ci era exact în conformitate cu El, dar Core nu a înțeles aceasta, iar de atunci încolo, întotdeauna a fost la fel.

Fiți atenți. Mesajul zilei nu se poate reduce doar la a spune: „Noi avem Adevărul; noi avem asta și cealaltă”, ci trebuie să fie cuprins în Cuvânt; pentru ca după ce este pus în față Cuvântul, să urmeze legitimarea adusă în favoarea aceluși mesaj.

Dumnezeu a mărturisit în favoarea lui Isus prin Cuvântul Său. Astfel, El a zis: „*Dacă L-ați fi cunoscut pe Moise, ați fi cunoscut și ziua Mea.*” Toți profetii au vorbit despre El, și totuși evreii erau orbiți și nu puteau înțelege.

Aș vrea să spun următorul lucru atât pentru înregistrare, cât și pentru voi, cei prezenți. Adventiștii de ziua a șaptea spun că ei au mesajul pentru această zi, apoi adaugă: „Trebuie doar să ții Sabatul.” Arătați-mi însă aceasta în Scriptură. Domnișoara Eddie Baker spune că ea are mesajul. Dovediți-mi!

Martorii lui IeHoVaH spun că ei Îl au. Bapțiștii spun că ei Îl au, dar eu vă cer să-mi dovedeți aceasta. Dovediți-mi care organizație are mesajul pentru timpul acesta.

Nu veți putea, dar eu vă pot demonstra că fiecare dintre aceste organizații a ieșit din voia lui Dumnezeu și că El este împotriva ei, pentru că învață tradiții fabricate de oameni, în loc de Cuvântul lui Dumnezeu. Eu nu am cunoștință de nicio organizație care să primească lucrurile scrise în Biblie exact așa cum sunt ele. Așa

este.

Pentru ca un om să spună: „Eu am venit cu mesajul acestei zile”, trebuie ca venirea lui să fi fost deja anunțată de Biblie.

Când a venit Ioan Botezătorul, ei l-au întrebat: „*Tu ești Hristosul?*” „Nu”, a răspuns Ioan. „*Ești Ilie?*” „Nu.” „*Atunci, cine ești?*”

Și Ioan a putut dovedi că avea mesajul aceluia ceas. Astfel, el le-a răspuns:

„Eu sunt glasul celui ce strigă în pustie....cum a zis prorocul Isaia.” (Ioan 1.23).

„Dacă nașterea și viața mea nu sunt conform celor spuse de El, atunci să nu mă primiți.”

Același lucru s-a întâmplat și la venirea lui Isus. Fiecare mesaj trebuia să fie prezis de Dumnezeu. Apoi, El vorbește prin trimisul Său și dovedește că ceea ce spune este adevărul. Mă auziți? Înțelegeți?

Trebuie să fie vestit „Așa vorbește Domnul”, iar mai târziu, trimisul și mesajul lui trebuie să fie exact cum a spus Dumnezeu că vor fi.

Moise a fost exact așa, de aceea a căzut cu fața la pământ și a zis: „*Doamne, Tu m-ai trimis.*” Iar Dumnezeu i-a răspuns: „*Despărțiți-vă din mijlocul acestei adunări.*”

Înțelegeți ce vreau să vă spun? Aceasta a zăpăcit întotdeauna mintea oamenilor și i-a scos din voia lui Dumnezeu.

Țineți minte că fiecare mesaj trebuie să fie prezis și apoi dovedit de Cuvântul Domnului Isus. El a spus: „*Dacă nu fac lucrările lui Dumnezeu, să nu Mă credeți. Cine Mă poate dovedi de păcat? Care dintre voi poate dovedi că sunt un necredincios?*”

Nicodim a spus: „*Învățătorule, știm că ești un Învățător, venit de la Dumnezeu; căci nimeni nu poate face semnele pe care le faci Tu, dacă nu este Dumnezeu cu el.*” Vedeți? Prin aceasta, Isus a dovedit că era credincios.

Încercați să gândiți în profunzime. Încă nu este târziu, așa că ascultați-mă cu atenție, căci voi încerca să termin cât mai repede.

Oricine a citit istoria bisericii, știe că pentru prima oară, creștinismul a fost organizat de Biserica Romano-catolică. Dacă știe cineva vreo organizație dinainte de aceasta, aș vrea să-mi arate în istorie.

Eu sunt prieten bun cu Paul Boyd și cu alți istorici de seamă. De asemenea, am în camera de studiu cărțile: „După Conciliul de la Niceea”, „Conciliul de la Niceea”, „Părinții de la Niceea” și toate scrierile sfinte ale bisericii, de existența cărora știu. Timp de 33 de ani le-am studiat și am scotocit prin ele, așa că vă pot spune fără niciun dubiu că Biserica Catolică este mama tuturor organizațiilor. Noi știm cu toții că acesta este adevărul. Biserica nu a fost organizată niciodată, până când a apărut Biserica Catolică.

Cuvântul „catolic” înseamnă „universal”. Ei au făcut o religie de stat și au introdus-o în toate provinciile Romei, ceea ce însemna la acea vreme, cea mai mare parte a lumii. Acea era biserica de stat, iar cei care nu i se supuneau erau trimiși la moarte. După Conciliul de la Niceea, a urmat o luptă sângeroasă care a ținut 15 zile în timpul căreia au fost omorâți prorocii lui Dumnezeu care s-au ridicat împotriva catolicismului.

Noi știm cu toții cum s-a format Biserica Catolică, știm că Acuila era păstor în biserica din Roma.

La cincizecime, Duhul Sfânt S-a revărsat peste toți evreii din fiecare națiune de sub cer. La câteva zile după aceasta, Petru a avut o vedenie prin care era trimis la Corneliu, un roman, un om foarte drept. Petru s-a rugat pentru el și acel bărbat a primit Duhul Sfânt.

După un timp, au început să-L primească și demnitarii, iar Acuila și Priscila au pus în rândulă prima biserică din Roma.

Când a ajuns la putere împăratul Claudiu, i-a alungat din Roma pe toți evreii.

Conform învățaturii Bisericii Catolice, tocmai acesta este momentul când Petru era în Roma, dar eu aș vrea să mi se arate un singur loc din Scriptură sau din istorie, din care reiese că Petru a fost vreodată la Roma. Nu, el nu a fost niciodată acolo. Conform Cuvântului lui Dumnezeu, Petru nu a fost niciodată la Roma – și eu cred aceasta. Cum era posibil ca Petru, care era un evreu, să suporte idolatria de la Roma? Cum ar fi putut merge el acolo, împotriva propriei învățături? Aceasta este o prostie, și la fel protestantismul.

Încet, încet, vom ajunge și la aceasta, dacă va fi cu voia Domnului.

Observați, perioada când Biserica Catolică spune că Petru era la Roma este exact perioada când împăratul Claudiu a poruncit ca toți evreii să fie expulzați din Roma. Acest lucru este afirmat atât de istorie, cât și de Biblie.

Pavel a fost la Efes și în ținutul de sus al Asiei, unde i-a vizitat pe Acvila și Priscila, care părăsise Roma. După plecarea lor, frații romani din acea biserică au început să adauge la învățătura pe care au primit-o, propriile lor păreri și idolatria.

Mama lui Constantin a fost o creștină adevărată și spera că la fel va fi și fiul ei, dar el a ales cariera politică. Acesta și-a dat seama că foarte mulți dintre romani, mai ales cei săraci, primiseră deja mântuirea prin Hristos, așa că în scurt timp s-a făcut foarte popular prin faptul că a dat-o jos pe Venus și a ridicat-o în locul ei pe Maria; l-a dat jos pe Jupiter și l-a înălțat pe Petru; și așa mai departe. Acest lucru a fost foarte apreciat de oameni, dar în curând numărul creștinilor adevărați s-a redus foarte mult.

Vedeți? Și acum, Biserica Catolică spune:

„Noi am fost începutul.” Da, acesta este adevărul. Biserica Catolică își trage rădăcinile chiar din ziua cincizecimii, doar că s-a organizat și a strecurat propriile dogme în Cuvânt, ceea ce a scos-o din voia lui Dumnezeu. Voi toți cei care aveți mai mult de zece ani, vă amintiți ultima dogmă pe care a scos-o această biserică: înălțarea Mariei la cer.

Da, în loc să creadă Scriptura, ei cred dogmele omenești. Stați de vorbă cu ei și vă vor da de înțeles că nu le pasă ce spune Biblia, ci doar de ceea ce spune biserica lor.

Un preot mi-a spus: „Dumnezeu este în biserică Lui.”

„Ba nu,” am răspuns eu. „Dumnezeu este în Cuvântul Lui.”

„Această Biblie,” a continuat el, „nu este altceva decât istoria Bisericii Catolice timpurii.”

„Atunci sunt și eu un catolic, am răspuns, un catolic timpuriu. Ceea ce spui, mă face mai catolic decât ești tu, care ești preot. Dacă ceea ce spui este adevărat, înseamnă că eu sunt catolic.” După aceea, am continuat:

„Eu cred până la ultimul cuvânt ceea ce au învățat apostolii, pe când tu crezi ceea ce au strecurat oamenii în această învățătură.”

Da, chiar așa s-a întâmplat. Istoria ne spune că ei au început prin a adăuga dogmă după dogmă la învățătura pe care au primit-o.

Noi știm din istorie că Pavel nu s-a dus niciodată la acea primă biserică, pentru că nu putea fi de acord cu idoli la care se închinau ei. El s-a dus în schimb la cea de-a doua biserică din Roma, care a fost întemeiată mai târziu.

Odată cu Conciliul de la Niceea, Constantin s-a gândit să-și unifice împărăția - exact același lucru l-a făcut și împăratul Ahab al Israelului, atunci când s-a căsătorit cu Izabela.

El s-a gândit că are ocazia să formeze o națiune mai puternică, ce îi va accepta religia. Astfel, a unit biserica cu statul.

La Conciliul de la Niceea s-a pus toate aceste probleme importante - dacă există unul sau trei dumnezei; dacă botezul trebuie făcut în Numele lui Isus Hristos, ori în Numele Tatălui, Fiului și Duhului Sfânt și așa mai departe. Acolo erau prezenți și bătrânii proroci care se îmbrăcau în piei de oaie și se hrăneau cu ierburile câmpului, dar marii demnitari își ocupaseră deja locurile în biserică și le-au închis gura prin înțelepciunea lor lumească, în ciuda faptului că prorocii îl aveau pe „Așa vorbește Domnul!” Astfel biserica a alunecat în întunericul păgân pentru o mie de ani.

Dar Lumina a ieșit din nou la suprafață. Așa este, deoarece ea nu poate fi nimicită. Domnul a spus că ne va răsplăti anii pe care i-au mâncat toate aceste lăcuste. (Ioel 2.25).

Există o singură cale prin care o biserică se poate depărta de Dumnezeu și aceasta este: adăugarea la Scriptură a propriilor dogme și punerea dogmelor mai presus de Cuvântul lui Dumnezeu, deși Biblia este împotriva acestora.

Și acum vă întreb: cum puteți condamna Biserica Catolică, când voi faceți același lucru pe care l-au făcut ei? Înțelegeți ce spun?

Gândiți-vă la faptul că Scriptura nu poate să greșească. Dogmele sunt niște minciuni, iar când aderi la o denominațiune, tu primești dogmele lor, adică ceva adăugat la Cuvânt.

Nicăieri în Scriptură nu ni se spune că trebuie să ne organizăm. Nu, Isus nu a spus niciodată: „Duceți-vă în toată lumea și întemeiați organizații!” Nu, domnilor. Nu există așa ceva, iar cine face aceasta, respinge Sfânta Scriptură, respinge biserica în care intri prin naștere, pentru a primi biserica în care intri prin dogme și crezuri. Nu biserica – îmi cer scuze -, ci voi primiți o partidă.

În biserica adevărată, tu poți intra prin nașterea din nou; dar dacă vrei să fii membrul unei partide, trebuie să te înscrii în registrul ei. Acestea nu sunt Biserica Baptistă, Biserica Metodistă, Biserica Penticostală, ci numele lor adevărat este: Partida Baptistă, Partida Metodistă, Partida Penticostală. La acestea adevărați voi, pentru că la Biserica adevărată nu se poate adera, ci trebuie să vă nașteți în ea. Aceste lucruri i s-au spus și lui Nicodim, așa că vedeți acum pe ce stați?

Acesta este motivul pentru care sunt eu împotriva organizației, a religiei organizate. Sunt împotriva acestui sistem, nu a oamenilor care sunt prinși în el.

Dacă un bătrân dintr-o biserică propovăduiește vreo învățătură din Biblie, care este însă contrară doctrinei lor, este dat afară imediat. Da, domnilor. Unii au ajuns atât de rău, încât nu primesc la amvon decât pe membrii bisericii lor.

Odată, chiar în acest stat, un predicator stătea la colț de stradă și îi ruga pe oameni să se pocăiască. „Veniți!”, striga el. „Primiți-L pe Hristos! Primiți Duhul Sfânt!” și altele asemenea.

Cineva din organizație a venit și i-a dat predicatorului niște bani, fapt pentru care a fost constrâns de frații lui să se pocăiască pentru că a curvit împotriva bisericii sale. O, și mai vorbiți de catolici! Știți bine despre ce vorbesc, sau, cel puțin, această biserică știe, cu siguranță.

În momentul când aderi la o organizație, automat primești dogmele lor care nu sunt în conformitate cu Scriptura, deci sunt adăugate la ea. Dogmele sunt învățături care se adaugă la Scriptură, dacă nu chiar îi iau locul. Când aderi la o denominațiune, tu alegi dogmele ei în locul Scripturii, iar prin aceasta, renunți de fapt la biserica în care intri prin naștere, pentru a alege o partidă în care intri dacă ești de acord cu dogmele și crezurile ei. Aceste dogme de partidă sunt împotriva Scripturii.

Isus nu a spus niciodată: „Duceți-vă în toată lumea și întemeiați denominațiuni! Duceți-vă și organizați-i pe oameni!” Nu, ci El a spus: „*Duceți-vă și faceți ucenici*

din toate neamurile.” Credeți aceasta? Amin.

Așadar, trebuie să recunoașteți că sunteți cu totul pe dinafară.

Fiți atenți. Haideți să ne ocupăm de o problemă ceva mai profundă. Câți din voi au un dicționar de limbă greacă ce explică versiunea originală a Bibliei? Dacă nu-l aveți, duceți-vă la o bibliotecă și cereți Lexiconul de limbă greacă și citiți Apocalipsa 17.

Versiunea King James a Bibliei spune: *„Și m-a dus, în Duhul, într-o pustie. Și am văzut o femeie, șezând pe o fiară de culoare stacojie, **plină cu nume de hulă...**”* (v.3).

Aceasta spune versiunea King James, dar în varianta originală scrie: *„Și m-a dus, în Duhul, într-o pustie. Și am văzut o femeie plină de **nume care hulesc.**”*

Este o diferență enormă între „nume de hulă” și „nume care hulesc”.

Fiți atenți! Cu toții înțelegem și știm că este vorba de Biserica Catolică, ce stă pe șapte coline și ține frâiele lumii. Ea a fost numită „curva și mama curvelor”.

Ce este o curvă? Ar putea să fie un bărbat? Nu, ci trebuie să fie o femeie, iar dacă este femeie, înseamnă că este vorba despre o biserică. Ni se spune că ea are fiice, care sunt curve, ca și ea. De asemenea, ni se spune că era plină de nume care hulesc. Ce înseamnă aceasta?

Voi, predicatorii de aici, și cei care ascultați banda, stați liniștiți. Metodist, baptist, prezbiterian, luteran, pentecostal și așa mai departe. Aceste nume hulesc pentru că sunt organizații, ceea ce este curvie în ochii lui Dumnezeu.

Oamenii spun: „Cutare este metodist și face asta. Cutare este pentecostal și face cealaltă. Cutare este prezbiterian și face cealaltă.” Da, ei fac totul după calendar, iar voi știți aceasta. Aceste nume ar fi trebuit să vină de la Numele lui Hristos, așa că greșim dacă le numim biserici, pentru că în realitate ele sunt partide.

Înțelegeți acum de ce sunt împotriva organizațiilor? Eu n-am nimic cu oamenii, ci sunt împotriva sistemului de organizare, sunt împotriva faptului că fiecare obișnuiește să-și ia un nume care hulește, sunt împotriva partidelor, a așa ziselor biserici.

Ați auzit? Biserica Metodistă; Biserica Baptistă; Biserica Prezbiteriană, Biserica Luterană; Biserica fraților uniți. O, nu există așa ceva! Toate acestea sunt împotriva Scripturii.

Există o singură Biserică și nimeni nu poate să adere la ea, ci trebuie să se nască în ea, să fie hotărât mai dinainte pentru ea.

Este vorba despre Trupul nevăzut al lui Hristos, care se află pe pământ, și care are Cuvântul descoperit și dovedit. Fiii și fiicele lui Dumnezeu nu aparțin de nicio organizație. „*leșiți din mijlocul lor!*”, a spus Domnul în Apocalipsa 18.4.

Fiți atenți! Nu vreau să vă obolesc, dar dacă îmi mai permiteți câteva minute, mă voi grăbi cât se poate de tare, pentru că vreau să fiu sigur că ați înțeles și că aceste lucruri nu vă vor trece pe lângă urechi.

Amintiți-vă că Roma este numită „mama curvelor” și ni se spune despre ea că era plină de nume care hulesc.

Ce este o curvă? O femeie care nu este credincioasă jurământului de căsătorie. Și orice biserică ce pretinde a fi Biserica lui Dumnezeu, dar tăgăduiește Cuvântul Lui, nu este credincioasă jurământului de căsătorie și curvește cu lumea și cu înțelepciunea ei, adăugând dogme la Cuvânt, în loc să-L primească pe Hristos și puterea învierii Lui, prin Duhul Sfânt. Biserica Catolică este mama curvelor care fac același lucru. Da, hârbul nu poate să râdă de o oală spartă, știți bine.

Ce mi-e baba Rada sau Rada baba? Unii își bat joc de catolici, când ei înșiși sunt membri în organizații care fac același lucru. Ea este mama botezului fals și a falselor dovezi a prezenței Duhului Sfânt, iar voi vă aruncați după ea cu capul înainte.

Poate cineva se întreabă: „Este adevărat ceea ce spui, frate Branham?” Așteptați o clipă.

Ea este mama numelor care hulesc, este mama partidelor la care aderă oamenii ca să hulească Numele lui Hristos, ca să trăiască cum vor ei – ca femeile să poarte pantaloni scurți, să-și taie părul și să se machieze, să cânte în coruri, să fumeze, să ia Cina Domnului și să facă toate murdăriile acestei lumi, care sunt o piatră de poticnire pentru cel necredincios.

Oare n-a vorbit Pavel despre aceste lucruri în epistola către Timotei? Fiți

atenți!

Roma este mama fiecărei dintre aceste organizații. Înțelegeți? Voi ați făcut din organizația voastră exact ceea ce a făcut ea: ați strecurat în locul Cuvântului dogme pe care le-au stabilit un grup de preoți și de episcopi de la Roma.

Fratele meu păstor, tu vrei să primești Cuvântul întreg al lui Dumnezeu, dar uite unde ai ajuns: de cealaltă parte a ușii. Vom vedea imediat dacă Dumnezeu ți-a spus să faci aceasta, sau nu.

Ea este mama tuturor organizațiilor, pentru că a fost prima care a înlăturat scrierile Scripturii ca să-și pună în loc propriile dogme, și i-a respins pe prorocii unși care aveau o lumină dovedită prin Cuvânt.

Împărații romani, înțelepții lor și toți ceilalți, au primit creștinismul, însă așa cum au vrut ei. Desigur.

Naaman voia să scape de lepră, dar în apele țării lui, deoarece apele noroioase ale Iordanului nu-i erau pe plac, dar n-a avut de ales. Dacă voia să scape de lepră, trebuia să intre în acel noroi, exact așa cum îi spusese profetul. Vedeți? Dumnezeu nu se uită la fața omului.

Ea a fost prima denomi-națiune, iar fiicele ei au făcut exact ceea ce a făcut ea: au înlocuit Cuvântul cu crezurile și dogmele lor. Arătați-mi un singur păstor care va accepta Adevărul și nu-și va întoarce spatele motivând că ești lipsit de popularitate. Dacă ești o persoană adorată și îndrăgită, atunci nu este nicio problemă.

Uitați-vă puțin la capitolul următor - Apocalipsa 18 -, după ce, în Apocalipsa 17, ni se dezvăluie taina Babilonului. De asemenea, în capitolul 17 ni se spune că această femeie este o biserică așezată pe șapte munți, adică Vaticanul, care are stăpânire peste toți împărații și președinții de pe pământ. Ea ține în mână toată bogăția lumii. Chiar așa este, iar noi știm aceasta cu toții. „*Cine se poate lupta cu ea?*” spune Apocalipsa 13.4.

Și atunci, de ce să aparțineți de o organizație care are legătură cu ea?

Observați, după ce ni se dezvăluie taina ei, în capitolul următor, capitolul 18, ni se spune că ea stă în templul lui Dumnezeu.

Zella Braitman ne-a adus ziarul catolic, „Oaspetele nostru de duminică”, în care se dădea răspuns la întrebările unui predicator. Astfel, ziarul prezenta următoarea convorbire:

„Domnule, vrei să spui că inscripția de pe tronul papei, de la Vatican, „Vicarius Filii Dei”, reprezintă numărul fiarei din Apocalipsa?”

„Desigur. Însușind cifrele romane din aceste cuvinte se obține exact numărul „666”. Ierarhia catolică este de acord cu acest lucru, dar iată aici răspunsul lor plin de înțelepciune.

„Numele tău ar putea să însemne același lucru într-o altă limbă.”

„Numele meu să însemne același lucru?” Apoi predicatorul a calculat și a văzut că într-adevăr se apropia de acel număr.

„Sunt sute de oameni care au asemenea nume. Te-ai gândit vreodată că într-o anumită limbă, numele tău ar putea să însemne Antihrist?” De ce vă luați după asemenea lucruri? Ce înțelepciune este aceasta?

Duhul Sfânt știe mai bine cum stau lucrurile. Poate că și numele meu însumează numărul 666, dar nu împlinesc celelalte condiții scrise de Cuvânt. Eu nu stau pe șapte coline; nu spun acele cuvinte de hulă; nu sunt un stăpânitor. Desigur.

Vedeți? În prezența Duhului, înțelepciunea lumească pe care o ai, nu duce nicăieri, domnule. Eu nu împlinesc celelalte condiții, dar Vaticanul le împlinește pe toate.

„El se va așeza în templul lui Dumnezeu, dându-se drept Dumnezeu..” (2 Tesaloniceni 2.4). Eu nu stau pe șapte coline, chiar dacă numele meu ar putea să însemne 666. Eu nu îndeplinesc celelalte condiții, dar el le îndeplinește.

Așadar, voi, care vă bazați pe Duhul Sfânt *„să nu vă îngrijorați, gândindu-vă cum sau ce veți spune...fiindcă nu voi veți vorbi, ci Duhul Tatălui vostru va vorbi în voi.”* (Matei 10.19,20).

Cum este posibil ca înțelepciunea și nașterea voastră din nou să se compare vreodată cu înțelepciunea acestui pământ și cu vrăjitoriile lor? Ei cunosc fiecare cotlon și fiecare colțișor.

Cum a putut Moise să stea în picioare când a urmat porunca lui Dumnezeu de a-și

arunca toiagul, iar acesta s-a prefăcut în șarpe, pentru ca, apoi, cei doi vrăjitori să facă același lucru? Dar Moise a rămas liniștit, deoarece știa că urmasa Cuvântului lui Dumnezeu, iar șarpele lui i-a înghițit pe ceilalți. Ce putea face el atunci când a pornit cu poporul spre pământul făgăduinței, iar Marea Roșie le stătea în cale? Nimic. Dar Dumnezeu le-a croit o cale prin ea. Amin.

„El le-a zis: „Stați liniștiți și veți vedea dovada lui Dumnezeu.” (Exod 14.13).

Este de datoria noastră să urmăm Cuvântul, să stăm liniștiți și să vedem cum obstacolele se dau la o parte din calea noastră. Amin.

Eu am 53 de ani și cam de 33 Îl slujesc pe Domnul (aș vrea să-L mai pot sluji încă zece milioane de ani), dar niciodată până acum nu am văzut vreo situație în care Cuvântul Lui să greșească. Așa este. Noi știm că imediat după ce Eva a căzut în păcat, ea a fost descoperită.

Acum, haideți să deschidem puțin la Apocalipsa 18. Nu ne va lua decât câteva minute, dar pentru voi ar putea să însemne foarte mult. În capitolul 17.5, scrie: *„Pe frunte purta scris un nume, o taină: „Babilonul cel mare, mama curvelor și spurcăciunilor pământului.”* Fiți atenți.

„Și am văzut pe femeia aceasta (biserica), îmbătată de sângele sfinților și de sângele mucenicilor lui Isus. Când am văzut-o, m-am mirat minune mare.”

Ea oferea o priveliște minunată, și era mama curvelor, mama religiilor (curvele sunt denomi-națiunile care au pângărit Cuvântul cu dogmele lor, exact ca mama lor). Capitolul 17 se încheie cu versetul 18. Fiți însă atenți mai departe:

„După aceea (după ce taina acestei biserici a fost descoperită), am văzut pogorându-se din cer un alt înger, care avea o mare putere...”

Iată că după ce taina ei a fost descoperită, vine un alt mesager. Aceasta este descoperirea ei și a copiilor ei. Acum înțelegem clar de ce a ajuns ea o curvă: pentru că a curvit împotriva Cuvântului lui Dumnezeu. De aceea a ajuns o organizație. Nu se putea să rămână o biserică credincioasă Bibliei și în același timp să accepte și acele lucruri. Nicio altă biserică organizată, care nu respectă tot Cuvântul (așa cum este scris), nu poate să rămână o biserică biblică. După cunoștința mea, niciuna dintre ele nu este biserică biblică. În momentul în care o biserică își organizează lucrarea, moare chiar acolo. Aceasta o spune atât

Scriptura, cât și realitatea. Apoi, în loc de Cuvânt, ea primește doctrina organizației. Fiți atenți ce s-a întâmplat. După ce taina ei a fost dezvăluită, Dumnezeu trimite un înger puternic, sau un mesager.

Ascultați, căci citesc din Apocalipsa 18:

„După aceea, am văzut pogorându-se din cer un alt înger, care avea o mare putere; și pământul s-a luminat de slava lui.

El a strigat cu glas tare, și a zis: „A căzut, a căzut, Babilonul cel mare! A ajuns un locaș al dracilor, o închisoare a oricărui duh necurat, o închisoare a oricărei păsări necurate și urâte;

pentru că toate neamurile au băut din vinul mâniei curviei ei, și împărații pământului au curvit cu ea, și negustorii pământului s-au îmbogățit prin risipa desfătării ei.” (v.1-3).

Uitați-vă, imediat ce taina ei a fost descoperită, imediat ce s-a aflat cine era ea și cine sunt fiicele ei, un mesager trimis de Dumnezeu a venit și a spus:

„Ieșiți din mijlocul ei, poporul Meu, ca să nu fiți părtași la păcatele ei, și să nu fiți loviți cu urgiile ei!” (v. 4).

Fiți atenți! El a zis: *„Ieșiți din mijlocul ei!”* Așadar, Dumnezeu a trimis un înger, adică un mesager, iar Lumina Lui nu s-a înghesuit într-un colț, ci s-a împrăștiat pe tot pământul. *„Ieșiți din mijlocul ei!”* El a fost trimis ca să aducă lumină pe pământ și să cheme afară din ea pe poporul lui Dumnezeu. Voi știți că acesta este Adevărul... Un mesager a fost trimis din cer ca să cheme poporul lui Dumnezeu afară din Babilon. Pământul a fost luminat de Lumina lui, de Duhul Sfânt.

Observați, Biblia spune că ea este o închisoare a oricărei păsări necurate și urâte, nu a vulturilor. Nu, nu, nu! Ea este plină cu nume de hulă, nume care se ridică împotriva Scripturii. În 2 Timotei 3, Duhul Sfânt ne spune:

„...în vremurile din urmă, unii se vor lepăda de credință, ca să se alipească de duhuri înșelătoare...” (1 Timotei 4.1).

De asemenea, Duhul Sfânt ne spune: *„Să știi că în zilele din urmă, oamenii vor fi obraznici, îngâmfați, urători”*, așa că vor spune: *„Slavă Domnului că ai venit la noi, căci dacă nu ai numele trecut în registrul nostru, ești pierdut.”* Da, această

Închinare este plină de tot felul de păsări necurate și urâte. Sper că nu rănesc pe nimeni, deoarece intenția mea este să vă ajut, nu să vă vatăm.

Țineți minte! Dumnezeu este un Vultur. El l-a numit pe Iacov vultur, iar noi suntem puii Lui. Amin. El îi numește vulturi și pe profeții Săi.

Așadar, acest înger a venit să lumineze și să cheme afară. Cum am spus în predica mea intitulată: „Ca vulturul care-și scutură cuibul”, acel pui de vultur se ținea de găina care cloncănea într-una prin curte, însă nu se putea hrăni cu ceea ce mânca ea: petreceri, femei cu pantaloni scurți, cu părul tăiat și machiate. El nu putea fi de acord cu aceste lucruri, însă tot ce cunoștea era cloncănitul găinii. Dar într-o zi, puiul a fost găsit de mama lui, care l-a strigat, l-a chemat afară, spunându-i: „Fiule, tu nu ești ca ei, de aceea, ieși afară din mijlocul lor.” Auzind aceasta, el a întrebat-o:

„Mămico, ce pot să fac?”

„Dă din aripi și sări!”

Când a sărit prima dată, puiul s-a oprit pe un par, chiar în mijlocul unei organizații. Atunci vulturul i-a strigat din nou:

„Fiule, va trebui să zbori mai sus, căci altfel nu te pot prinde. Trebuie să-ți desprinzi picioarele de pe pământ.” l-a spus că-l va lua ca să zboare împreună. În felul acesta, micul vultur a aflat că poate să zboare și că ea a venit ca să-l cheme afară de acolo. Așa este.

Dar Babilonul a crescut niște pui de găină vicleni, care se machiază, își taie părul și spun că aceasta este creștinism. Babilonul (mama) are o cușcă plină de asemenea pui.

Să vă fie rușine, vouă, predicatorilor care urcați la amvon și le permiteți femeilor să facă asemenea lucruri! Dumnezeu vă va cere socoteală pentru aceasta.

„Ieșiți din mijlocul ei!” Domnul Isus a spus în Ioan 10.27 că *„Oile Mele ascultă glasul Meu...”*

Acolo însă, este o închisoare de urâcioși, de obraznici, de îngâmfați, de oameni care iubesc mai mult plăcerile decât pe Dumnezeu și care preferă să se asemene cu lumea, decât cu Hristos. Când vezi o femeie machiată, aceasta dovedește că

lăuntrul ei este gol și fals. Chiar așa este.

Zilele trecute am văzut una cu părul verde și cu ochii vopsiți tot cu verde.

Dacă nu ai păr deloc și ai vrea totuși să ai, este foarte bine, dar procedează astfel încât să semeni a om. Dacă nu ai unghii și ai vrea să ai, nicio problemă, dar nu-ți pune unele ca niște păstăi de fasole. Dacă nu ai dinți, du-te la dentist să-ți pună, dar nu ți-i scoate pe cei care ți i-a dat Dumnezeu, doar pentru că sunt puțin strâmbi. Nu îți vopsi părul ca să arăți de parcă tocmai ai ieșit dintr-o mlaștină. Dacă părul este lipsit de culoare și vrei să-l vopsești, este treaba ta, dar aceasta face din tine o Izabelă.

Fraților pentecostali, voi îngăduiți femeilor să-și taie părul, când Biblia spune că părul este cinstea femeii, și că nici nu poate să se roage dacă și-l taie. Cu toate acestea, voi le permiteți să urce la amvon și să propovăduiască Evanghelia, să cânte în cor și să dea lecții de școală duminicală. Ar trebui să vă fie rușine.

De ce sunt împotriva organizațiilor? Credeți că aș putea să mă ocup vreodată de așa ceva? Oh, dar eu știu de ce faceți aceasta, fraților. Voi cunoașteți mai mult, dar, dacă ați vorbi împotriva organizației, ați fi trimiși în fața capilor ei, care v-ar da afară. Dumnezeu să vă binecuvânteze, dacă totuși aveți curajul s-o faceți. Dumnezeu vă va răsplăti pentru aceasta.

Ce a spus acel înger? *„Ieșiți din mijlocul ei.”* Da, domnilor. El a venit pe pământ ca să aducă Lumina și să o împrăștie printre oameni.

Era un înger puternic, care a adus mesajul: *„Ieșiți afară din Babilon! Nu vă atingeți de necurățiile de acolo!”* De ce? Pentru că este o închisoare a oricărei păsări necurate și urâte. Da, Consiliul Mondial al Bisericilor (sau al partidelor). Acum le-a prins pe toate și le adună acolo, așa că a devenit o închisoare plină de păsări necurate și urâte. Așa este.

Încercați numai să vorbiți cu unul dintre ei și veți vedea cât de iscusit este în înțelepciunea omenească, dar despre Dumnezeu știe tot atât cât știe un iepure despre schiuri.

Așa este. Ei nu au altceva decât înțelepciunea lumească, dar când este vorba de a-L cunoaște pe Dumnezeu nu mai au ce să zică. Da, ei s-au prins singuri în închisoarea doctrinei mamei lor. Chiar și bisericile protestante au apucat pe

aceeași cale și au devenit fiicele ei, prin faptul că au tăgăduit Cuvântul lui Dumnezeu. Așa face ea, tăgăduiește Cuvântul, iar când primești altceva în locul Cuvântului, îl tăgăduiești pe El. Când aderi la una din aceste organizații, faci același lucru: tăgăduiești Cuvântul. Dar Dumnezeu nu vrea să faci aceasta. Da, nu există niciun loc în Scriptură care te îndeamnă s-o faci.

Amintiți-vă că ultimul mesager este îngerul Bisericii Laodicea, mesagerul ei, întrucât chiar în capitolul următor, în cap.19, ni se vorbește despre Mireasă. Biblia spune că acest înger vine să aducă Lumină pe pământ chiar înainte ca Mireasa să plece în întâmpinarea lui Hristos. Aceasta se întâmplă la sfârșitul epocii Laodicea. Care este mesajul trimisului din această epocă? Chemarea afară din Babilon.

Fiți atenți. Bisericile s-au prins în închisoarea mamei lor, tăgăduind Cuvântul și primind dogmele ei. Acest înger a venit să aducă Lumina în biserica Laodicea, biserică ce L-a respins pe Hristos și Cuvântul Său și L-a pus afară la ușă, ca să primească în locul Lui propriile dogme. Așa se face că, acum, El stă la ușă și bate, încercând să intre. Înțelegeți? Hristos este Cuvântul, iar această epocă a bisericii L-a respins și L-a scos afară. Este singura epocă a bisericii în care Hristos este la ușă, bate și încearcă să intre.

Acest înger a venit de la Dumnezeu și Își strigă mesajul pe tot pământul, chemându-i pe oameni afară din Babilon, din organizații. Duhul Sfânt este Acela care încearcă să-i aducă pe oameni înapoi la Cuvânt, pentru că Duhul Sfânt nu va dovedi altceva, decât Cuvântul. El nu poate să dovedească dogmele, pentru că, în ele nu este viață. El este Viața, iar epoca bisericii Laodicea, a tăgăduit-o, a respins-o și a scos-o afară prin faptul că L-au tăgăduit, L-au respins și L-au scos afară pe El.

Observați. Acest înger este ultimul mesager, înainte de venirea Domnului din capitolul 19 al Apocalipsei. Când acest mesager a strigat pe pământ, glasul lui s-a auzit și în cer (scrie în versetul 4, dacă vreți să citiți).

Acest mesager era atât de aproape de Dumnezeu, încât atunci când el vorbea pe pământ, Dumnezeu spunea același lucru în cer. Ce înseamnă această schimbare din versetul 4? Înseamnă că Dumnezeu însuși este Cel care Se adresează poporului Său, pe care L-a hotărât dinainte, spunându-i: *„leșiți din mijlocul ei!”* El are încă fii, în Babilon, de aceea le spune: *„leșiți din mijlocul ei, ca să nu fiți părtași la păcatele ei.”* leșiți afară din strânsoarea acelor dogme și veniți la Cuvântul care este Duh și Viață. Amin. Următorul capitol este capitolul 19.

„După aceea...” După ce? După mesajul de chemare afară din Babilon. Deci, după aceea, se vorbește despre strigătul miresei care se duce la nunta Mielului. Și atunci, cât suntem de aproape, fraților? Care este ultima chemare? *„Ieșiți afară din Babilon!”*

Fraților, de aceea sunt eu împotriva religiei organizate, pentru că ea contrazice Biblia și s-a dovedit a fi falsă. Dumnezeu nu este în organizații. El nu a fost niciodată acolo și nici nu va fi vreodată. Prin aceasta nu vreau să spun că acolo nu sunt și oameni buni, dar cât timp rămâi în acel sistem, ești o parte din el.

Dacă eu locuiesc în Statele Unite, sunt american. Din moment ce sunt un cetățean al acestui stat (sau un membru al lui), sunt o parte din el. Dacă mă duc în Germania, îmi reneg cetățenia de aici și o primesc pe cea germană, nu mai sunt american, ci sunt german. Dacă mă duc în Japonia, în Rusia, sau în orice altă țară, pot să devin un cetățean al ei.

Când tu te asociezi cu un sistem și devii un membru al lui, dovedești cine ești.

În aceste zile din urmă, Dumnezeu își cheamă poporul afară. Biblia ne spune: *„Ieșiți din mijlocul ei, poporul Meu, ca să nu fiți părtași la păcatele ei! Nu vă atingeți de ce este necurat și vă voi primi. Eu vă voi fi Tată, și voi îmi veți fi fii și fiice.”* (Apocalipsa 18.4; 2 Corinteni 6.17).

Acesta este motivul pentru care vorbesc împotriva organizațiilor – a partidelor. Ele nu pot fi numite biserici, pentru că nu sunt biserici. Adevărul este că există o singură biserică și aceasta este Trupul lui Hristos.

Biblia mea spune că toate aceste organizații, toate aceste partide care își spun biserici, nu sunt altceva decât niște nume care hulesc.

Ce înseamnă „a huli”? „A vorbi împotriva”. Astfel, când Dumnezeu spune: „Veniți, nașteți-vă!”, ei spun: „Veniți, treceți-vă numele în registrul nostru!” Hulă este atunci când botezul Duhului Sfânt este înlocuit – în biserica catolică printr-o pâine; la bisericile protestante printr-o strângere de mână; iar la biserica penticostală printr-o senzație, în loc de a-L primi pe Hristos.

În 2 Petru 1 ni se spune că trebuie să unim credința cu fapta; cu cunoștința, cu înfrânarea, cu răbdarea, cu evlavia și cu toate celelalte, și apoi vom fi pecetluiți cu Duhul Sfânt. Oamenii pretind că-L au, dar se înșeală, pentru că au fost învățați

greșit. Metodistii aveau o senzație ciudată, tremurau puțin și dansau în Duhul. Penticostalii vorbesc în limbi sau sunt copleșiți de emoții. Eu cred în aceste lucruri, fără discuție, dar ele nu fac niciun bine fără celelalte.

Așa cum spuneam zilele trecute, este ca în cazul unei mierle care vrea să se îmbrace cu pene de păun, sau ca un uliu care vrea să-și pună pene de porumbel. Acele pene nu au crescut pe el, ci și le-a pus singur. Ele sunt denomi-națiunea. Desigur. Numai ceea ce i-a dat Dumnezeu este în-născut.

Voi vă siliți să spuneți: „Aseară am aderat la o biserică, așa că de acum înainte nu mai pot să beau, nici să merg la petreceri.” Vedeți? Voi încercați să puneți niște pene de păun pe un corp de uliu. Așa este. Înțelegeți?

Voi trebuie să vă nașteți din nou. Trebuie să-L primiți pe Hristos, dar nu puteți să-L primiți pe El, fără să-l primiți și Cuvântul, deoarece Hristos este Cuvântul.

Dar dacă aveți o formă de evlavie, dar îi tăgăduiți puterea, unde veți ajunge? Poți să aparții de orice organizație vrei, căci dacă tot ce ai este numai o formă de evlavie, atunci nu ai nimic.

Asta este, prieteni. Dumnezeu să vă binecuvânteze și să vă ajute. Eu nu vă spun aceste lucruri ca să vă arăt că sunt altfel decât voi, ci vreau să vedeți felul în care văd eu lucrurile. Și chiar dacă astăzi este ziua Armistițiului, eu nu semnez niciun tratat de pace cu voi, predicatorii. Nicidecum, deoarece cred că voi sunteți cei care ar trebui să veniți și să semnați un tratat de pace cu mine. Ba nu, nu cu mine, ci cu Dumnezeu și cu Cuvântul Său. Spuneți doar ce spune Biblia și așa cum spune ea, căci știți ce-i așteaptă pe cei care scot din ea vreun cuvânt, sau adaugă ceva.

Organizațiile sunt împotriva Scripturii și în momentul când ai primit o sigură dogmă de la ele, poți să știi că trebuie să te întorci pentru că ai trecut granița. Abia când te întorci până la nașterea din nou vei putea umbla în lumina Scripturii.

Dacă mergi la o denomi-națiune, ți se spune: „Da, știm, dar noi nu credem așa. Episcopul nostru spune că suntem una dintre cele mai vechi biserici și că nu avem o asemenea învățătură.” Pe mine nu mă interesează ce învățătură au ei, pentru că dacă Biblia învață ceva și Duhul Sfânt este în tine, El se va hrăni cu Cuvântul. Aici nu contează înțelepciunea omenească și nici explicațiile pe care le poate da cineva, deoarece un necredincios poate dovedi cu Biblia că nu există Dumnezeu.

Acesta este motivul pentru care nimeni nu are dreptul să propovăduiască Evanghelia până nu a trecut – ca Moise – prin nisipul pustiei – acolo unde a fost numai el cu Dumnezeu. Nimeni nu are dreptul să propovăduiască Evanghelia dacă nu s-a născut din nou, și nu s-a înfățișat înaintea lui Dumnezeu. Atunci, niciun necredincios, niciun psiholog, nicio explicație din lume nu poate să o mai ia de la tine, pentru că tu ai fost acolo când s-a întâmplat, și știi bine ce a fost.

Voi spuneți: „Am avut o experiență deosebită, căci Duhul a venit peste mine.” Dar dacă tăgăduiești Cuvântul, într-un fel sau altul, înseamnă că nu a venit duhul care trebuia.

Dacă spui: „Nu pot să fiu de acord cu aceste lucruri, pentru că biserica noastră nu învață așa”, înseamnă că pentru tine nu a venit duhul care trebuia. Acesta este semnul de recunoaștere. Cain, ești însemnat!

Eva n-a pus la îndoială tot ce a spus Dumnezeu, ci doar un singur Cuvânt, dar prin asta a adus fiecare durere, fiecare atac de cord, fiecare moarte, fiecare păcat, fiecare război, fiecare mormânt, fiecare sirenă de ambulanță, fiecare spital. Ea a pus la îndoială un singur cuvânt al lui Dumnezeu și a pricinuit toate aceste rele. Nimic din toate acestea nu ar fi trebuit să se întâmple, de aceea ea a fost scoasă afară. Atunci, cum credeți voi că veți putea intra dacă vă îndepărtați și vă îndoiiți tot de un singur Cuvânt al lui Dumnezeu?

Voi spuneți: „Știm că Biblia spune asta, dar...” Niciun „dar”, căci dacă așa spune, așa este.

Fiți atenți. Când va judeca lumea, Dumnezeu trebuie să aibă o bază, căci nimeni nu poate să judece dacă nu are o lege. Ca să ajungi la judecată, trebuie să încalci ceva. Înțelegeți? Și nicio judecată nu ar fi dreaptă dacă nu ar hotărî și o pedeapsă.

Dacă în orașul vostru există o lege care spune că „Orice automobil care trece când semaforul indică roșu, va primi o amendă de cinci dolari”, nu este posibil ca următoarea lege să spună: „Nu este așa. Omul acesta poate să plece fără să plătească amenda.” Nu, acest lucru nu este posibil. Nu, nu se poate ca, în același timp, să existe două legi. Există o singură Lege, un singur Dumnezeu, o singură Carte, un singur Hristos, o singură credință, o singură nădejde. Atât. Aceasta este Biblia: Hristos, iar dacă se mai adaugă ceva la ea, numai oamenii pot să o facă.

Dacă Dumnezeu va judeca lumea după Biserica Catolică, așa cum spun catolicii, pe

care dintre ele o va alege? Voi știți că sunt mai multe! Biserica Romano-catolică, Biserica greco-catolică etc. Pe care dintre ele o va alege Dumnezeu pentru a judeca lumea? Sau poate că El va judeca după Biserica Luterană, sau după cea Prezbiteriană? Ce va face oare? Nu, în niciun caz El nu va judeca lumea după o biserică, ci o va judeca după Cuvântul Său.

El nu poate să lucreze cu grupuri de oameni. Voi știți cum a fost vedenia de aseară a sorei noastre – cum Duhul Sfânt a fost turnat într-o cutie, dar a ieșit de acolo chiar prin pereții ei. Desigur, nimic nu poate să-L țină. El lucrează în fiecare om în parte și vine să curețe și biserica, dar ea nu poate să-L țină. Nicio organizație nu poate să-L țină pe loc. Nu se poate așa ceva. Nicio organizație nu poate să țină Duhul Sfânt pe loc indiferent cum ar fi ea. Duhul Sfânt lucrează cu persoane individuale.

Iar dacă Dumnezeu va judeca lumea prin Cuvântul Său, atunci – cu siguranță – a vegheat asupra Lui și L-a păstrat în stare bună. Dacă Biblia se contrazice, cum s-ar putea Dumnezeu să judece lumea după ea? Înțelegeți? Ceva trebuie să fie. El a spus: *„Mărturisesc oricui aude cuvintele prorociei din cartea aceasta că, dacă va adăuga cineva ceva la ele, Dumnezeu îi va adăuga urgiile scrise în cartea aceasta.*

Și dacă scoate cineva ceva din cuvintele cărții acestei prorocii, îi va scoate Dumnezeu partea lui de la pomul vieții și din cetatea sfântă, scrise în cartea aceasta.” (Apocalipsa 22.18-19).

Vedeți, El nu a spus aceste lucruri despre biserică, ci despre Cuvânt, iar pentru mine, Cuvântul este Dumnezeu.

Dacă eu cercetez și primesc Cuvântul înțeleg că Hristos a murit pentru mine și cer ca Viața Lui să mă cuprindă și să mă călăuzească. Iar dacă Viața Lui este Cuvântul, și El a scris acest Cuvânt, atunci cum este posibil ca Viața Lui să fie în mine, să pretind că am Duhul Sfânt și totuși să înlocuiesc Cuvântul cu învățături omenești? Nu se poate așa ceva!

Cum este posibil să mă înscriu într-o denominațiune când El este împotriva ei, și a dovedit prin istorie că, de fiecare dată când oamenii s-au organizat, au murit duhovnicește?

O, desigur, numărul membrilor crește, dar, din punct de vedere duhovnicesc, ei nu ajung nicăieri. În momentul când s-au organizat, au și murit; Duhul Sfânt pleacă;

nu mai există semne și minuni și toată organizația devine un haos.

Chiar aceasta s-a întâmplat cu bisericile pentecostale. Ele au făcut exact ceea ce a făcut și mama lor. La început s-au ridicat niște oameni care nu erau de acord cu denomi-națiunile. Unii dintre frații care ascultă banda, și unii dintre cei de atunci știu că, acum 40-50 de ani, dacă le-ar fi spus cineva să se organizeze, ar fi considerat că aceasta este o hulă. Dar astăzi voi aparțineți exact de ceea ce numeați pe atunci hulă. Voi, femeile care vă tăiați părul și vă vopsiți fața, gândiți-vă că mamele voastre, bătrânele sfinte pentecostale, erau împotriva acestui obicei. Ce s-a întâmplat cu voi?

Pavel a spus: *„Voi alergați bine, cine v-a tăiat calea?”* (Galateni 5.7). Vedeți? La început erați liberi față de toate aceste lucruri, dar ați vrut să fiți ca toți ceilalți, exact cum a spus Samuel.

Israel avea un împărat și acesta era Dumnezeu, dar ei au spus: *„Samuel, tu ești prea bătrân. Pune un împărat peste noi, căci vrem să fim ca celelalte popoare. Vrem un împărat care să ne conducă în luptă.”*

Acest lucru l-a întristat foarte tare pe Samuel, de aceea i-a întrebat: *„Am luat ceva de la voi? V-am cerut bani, sau boi, sau altceva?”*

„Nu, nu ne-ai cerut nimic”, au răspuns ei.

„V-am spus vreodată ceva în Numele Domnului și nu s-a împlinit? Dacă nu, nu cereți un împărat, căci acesta vă va duce în pierzare.”

Acum vreau să vă întreb ceva pe voi, cei din Tabernacolul Branham. În scurt timp veți avea un Tabernacol mare. Poate că eu nu voi fi aici, căci este greu de spus unde mă va chema Domnul. Poate mă va chema Acasă, sau poate mă va trimite în câmpul de evanghelizare, sau poate mă va chema în pustie. Nu știu unde voi fi până la venirea lui Isus, de aceea aș vrea să vă întreb ceva. Am cerut vreodată ceva de la voi? V-am cerut bani? Din miile de lucruri pe care vi le-am spus în Numele Domnului, a fost vreunul care să nu se fi împlinit întocmai? (Nu). Atunci să nu vă organizați niciodată! Să n-o faceți, pentru că aceasta este împotriva Cuvântului lui Dumnezeu. Iar dacă sunteți în vreo organizație, ieșiți din ea, depărtați-vă din mijlocul ei și primiți Cuvântul Domnului.

Să ne plecăm capetele.

Doamne, Dumnezeul prorocilor, Dumnezeul lui Avraam, Isaac și Iacov, dă putere acestui mesaj aspru pe care l-am avut de multă vreme pe inimă. Mulți dintre acești oameni și-au făcut o impresie greșită despre mine, Doamne.

Ei cred că vreau să par altfel decât ei, că vreau să fac pe atotștiutorul. Oamenii au fost învățați că eu îi înșel, în special atunci când este vorba de botezul în Numele Domnului Isus, de sămânța șarpelui, de curva cea mare și în legătură cu multe alte predici care nu au vorbit despre altceva decât despre purul adevăr.

Eu le-am spus de multe ori: „Veniți și dovediți-mi unde am păcătuit, unde m-am dovedit necredincios, unde am dat o interpretare greșită Cuvântului”, dar nu a venit nimeni să facă aceasta.

Te rog, Tată, ajută-i pe acești oameni să înțeleagă că sunt în pericol să piardă șansa care li se oferă. Dacă nu sunt atenți, se vor trezi că au ajuns prea târziu.

Doamne, eu sunt sigur de aceste lucruri, iar inima mea s-ar frânge dacă nu ar fi adevărat ceea ce ai spus: *„Tot ce-Mi dă Tatăl, va veni, căci oile Mele ascultă glasul Meu.”*

Doamne, eu cred că Împărăția Ta este cu adevărat așa cum ne-ai spus Tu. Știu că așa este. Știu că este ca un om care s-a dus la o apă și a aruncat năvodul în ea și a scos afară tot felul de vietăți. Fără îndoială că erau raci, broaște, păianjeni de apă, șerpi și tot ce a mai prins plasa Evangheliei. Dar, încet, încet, racii s-au întors în apă; broaștele au sărit jos; șerpii au săsâit puțin și s-au întors în mocirla lor, cum se întoarce un câine la ce a vărsat și cum se întoarce scroafa spălată la mocirla din care a fost scoasă.

Dar în acea mreajă erau și pești adevărați, Doamne. Și mă bucur să știu că ei erau pești chiar și înainte de a fi prinși. Ei s-au născut pești, au fost hotărâți mai dinainte să fie pești.

Da, așa este plasa Evangheliei care prinde tot felul de oameni la câte o trezire. Tu îi cunoști pe aceia care sunt ai Tăi, de aceea, singurul lucru de care sunt răspunzător eu, din câte știu, este să rămân credincios acestui Cuvânt. Tu ești Acela care hotărăști cine intră și cine nu. Eu știu că, după cum o broască nu poate să devină un păstrăv, tot așa niciun om care are urechile surde față de Evanghelie, nu poate înțelege vreodată Adevărul. Tu ai văzut aceasta dinainte și ai făgăduit că tot ce Ți-a dat Tatăl, va veni, Doamne.

Tată ceresc, Te rog să îngădui ca fiecare persoană care aude acest mesaj, să primească exact ceea ce am vrut să le spun.

Unii dintre ei sunt ca cei din ceata lui Core, Doamne. Aceștia, deși erau sinceri, au murit pentru că au fost duși în rătăcire. Da, au murit cu cădelnița sfântă în mână. Nici măcar nu le-au lăsat cădelnițele, ci, Eleazar, fiul lui Aaron, s-a dus și le-a adunat, apoi au făcut din ele niște plăci late, cu care s-a acoperit altarul, ca semn de aducere aminte pentru fapta îngrozitoare pe care a făcut-o Core, încercând să se organizeze împotriva trimisului lui Dumnezeu. Nu îngădui ca aceste lucruri să se apropie vreodată de noi, Doamne, ci apără-ne întotdeauna prin Duhul Sfânt.

Îți mulțumim pentru această biserică, Doamne. În urmă cu mai bine de 30 de ani, noi am îngenuncheat în acest loc care era plin pe atunci de buruieni și de umezeală și Ți l-am închinat Ție. În acel colț al Tabernacolului am zidit o foaie pe care era scrisă vedenia de atunci, și care este și acum acolo. Vedenia s-a împlinit întocmai, Doamne.

Clădirea este veche, dar nu o vor dărâma, ci o vor păstra și o vor mai ridica cu un nivel, Doamne. Nu îngădui ca, vreodată, această neprețuită Evanghelie să părăsească bisericuța de aici, până la venirea lui Hristos.

Oamenii vin aici, din toată țara și din toată lumea. Îngăduie ca fiecare mădular al trupului lui Hristos să primească Lumina Evangheliei, să umble în ea și să-L găsească pe Hristos.

Ajută-i să fie atât de sinceri, încât să împlinească cuvintele lui Isus: *„Lucrările pe care le fac Eu, le veți face și voi.”*, și: *„Cine ascultă cuvintele Mele și crede în Cel ce M-a trimis, are viața veșnică.”*

Când primesc Viața veșnică, ei se nasc de sus și lucrările lui Dumnezeu vin de la sine, pentru că Viața care este în ei este aceeași Viață care era în El. Acesta este motivul pentru care ei nu pot să facă altceva.

Tată, nu îngădui ca această biserică să își lase vreodată credința și Cuvântul primit, datorită unor senzații, a unei organizații, sau pentru orice altceva, ci fă ca Viața lui Hristos să locuiască în ei și să dovedească prin ei Cuvântul și făgăduințele. Îngăduie, Doamne, ca ei să se bucure astăzi de această experiență, începând cu cel mai mic copil și sfârșind cu persoana cea mai vârstnică, și cu fiecare bărbat și femeie, băiat sau fată, care ascultă această bandă.

Ajută-i, Doamne, să înțeleagă că eu nu vreau decât să-i avertizez și să-i chem afară pentru că vremea este mai înaintată decât credem.

Noi vedem cum Babilonul, curva cea mare, și fiicele ei se adună toate și se unesc și știm că Scriptura spune că neghina va fi separată de grâu și legată în snopi. Ei s-au legat singuri în snopi și și-au pus nume care hulesc și care nu au nicio legătură cu Biserica. Acestea sunt partide, nu biserici, iar noi știm că există o singură Biserică, Doamne: aceea pentru care ai murit Tu.

Acum, când ei se adună în snopi, ca să fie arși în curând, ai Tu grijă, Tată, ca grâul să fie cu spicul plin și copt.

Ajută-ne să creștem, să reflectăm Lumina și să fim asemenea lui Isus, care a spus: *„Dacă nu fac lucrările pe care Mi le-a cerut Dumnezeu, înseamnă că nu am Viața în Mine, dar dacă Dumnezeu dovedește că Viața Lui este în Mine, nu mai trebuie să spun nimic.”*

Te rog să îngădui din nou aceste lucruri, Doamne, căci eu încredințez acest mesaj în mâna Ta, pentru ca Tu să veghezi asupra Lui și să-i aduci la Evanghelie pe toți copiii Tăi hotărâți mai dinainte. Ajută-ne, pentru că Te rugăm aceasta în Numele lui Isus Hristos, care este Cuvântul. Amin.

Eu Îl iubesc, eu Îl iubesc,

Pentru că El m-a iubit întâi

Și mi-a adus mântuirea

Pe lemnul Calvarului.

Vreau să va întreb ceva. Dintre toți oamenii care se află acum în această casă de rugăciune, și care văd cum lucrează Duhul în ei, câți cred din toată inima fiecare Cuvânt, așa cum este scris, și Îl respectă? Îl credeți? Dumnezeu să vă binecuvânteze și să vă păzească întotdeauna prin Duhul Său.

Prieteni care ascultați banda, aș fi vrut să vedeți adunarea din seara aceasta. Cred că cel puțin 90% din cei prezenți au ridicat mâna, mărturisind că ei au crezut și au împlinit ceea ce spune Biblia, nu ceea ce spune biserica, sau partida; mărturisind că ei văd Viața lui Hristos reflectându-Se în această Biblie.

În vremurile de demult, când nu existau topitorii, aurarul bătea aurul până când se vedea în el ca în oglindă. Cred că ați auzit despre aceasta.

Aurul este cel mai greu metal. Este mai greu decât plumbul. Eu însumi am verificat aceasta. Dacă iei în mână un nisip din deșert, îl netezești puțin și apoi suflă peste el, praful, particulele de nisip vor zbura, dar aurul va rămâne în palmă, atâta este de greu.

De-a lungul erelor vulcanice, bulgării de aur s-au amestecat cu pământ, cu fier și cu alte zăcămintele. Aurarul lua bulgărul de aur și îl bătea pe o parte, apoi îl întorcea pe cealaltă și îl bătea și acolo, până când îl curăța de toate impuritățile. Știți cum verifica dacă este curățat bine? Trebuia să-și vadă propriul chip în el.

Tot așa face și Dumnezeu cu Biserica Sa. El bate fiecare crez, fiecare denominațiune, fiecare învățătură omenească, până când vede în voi propria Lui viață.

„Dacă nu fac lucrările Tatălui Meu, să nu Mă credeți.”, spunea Isus în Ioan 10.37 -.

Vedeți? Dacă Viața care era în Hristos nu se reflectă în voi, să nu aveți liniște până nu dobândiți răbdare, stăpânire de sine, evlavie, blândețe și toate celelalte lucruri care vi se cer. Indiferent ce ați făcut, indiferent cât ați strigat, indiferent la câte biserici v-ați înscris, indiferent câte pene v-ați pus pe trup, n-o mai faceți. Așteptați până când veți putea intra din toată inima, până când veți avea dragoste în voi. Dacă cineva îți smulge barba dintr-o parte, întoarce-te blând cu partea cealaltă.

Pe Isus L-au legat la ochi, L-au lovit peste cap și L-au zis: *„Dacă ești proroc, atunci spune-ne „cine Te-a lovit, și vom crede în Tine!”* (Matei 26.68), dar El nici n-a deschis gura.

Când se ridică un proroc ce răspunde imediat la toate provocările, țineți minte, că acela nu este un proroc adevărat.

Astăzi, ei vor să știe totul: când te vor durea dinții, când te va durea stomacul și orice altceva, ca să-ți spună totul despre asta, dar acestea nu sunt trăsăturile lui Dumnezeu.

Uitați-vă la Isus și la profeți. Uitați-vă la Pavel. El putea să lovească un om cu orbire și totuși s-a lăsat scos afară din țară de către acel căldărar.

Isus, care putea să învieze morții, a răbdat ca niște soldați beți să-L scuipe în față, să-l smulgă barba, să-L lovească peste cap și să-i strige: „*Prorocește-ne „cine Te-a lovit?”*” Dar El nici n-a deschis gura.

Nu vă luați după toți acești șarlatani, ci țineți minte că, dacă există un dolar fals, înseamnă că undeva este și unul adevărat.

Când vedeți toate aceste organizații crescând și prosperând – pentru că este scris că „*Va izbuti tot ce va începe.*” (Daniel 8.24) – gândiți-vă că undeva trebuie să existe o Biserică a lui Dumnezeu, care este plină cu adevărat de Duhul lui Dumnezeu, și care merge în sus, nu în jos.

Nu vă uitați după organizații mari, deoarece Biblia nu ne vorbește nicăieri despre o mare mulțime în biserică. Astfel, când Pavel a trecut prin ținuturile de sus ale Asiei și a ajuns la Efes, biserica de acolo avea 12 oameni. Așa este. Toți erau oameni buni, strigau și se simțeau minunat, dar încă nu primiseră Duhul Sfânt. Pavel i-a întrebat:

„Ați primit voi Duhul Sfânt de când ați crezut?” (Fapte 19.2).

Ei i-au răspuns: „*Nici n-am auzit măcar că a fost dat un Duh Sfânt.*”

„Dar cu ce botez ați fost botezați?”

Dacă nu are nicio importanță cum ești botezat, atunci de ce a mai pus Pavel această întrebare bisericii din Efes?

Ei au zis: „Am fost botezați de unul dintre cei mai mari oameni care au trăit vreodată pe pământ – de Ioan Botezătorul, care L-a botezat și pe Domnul nostru. Dar ce, acest botez nu este bun?”

„Nu, dragii mei”, le-a răspuns Pavel, „de aceea trebuie să vă botezați din nou, așa cum este scris, căci altfel nu veți intra în Împărăție. Ioan a botezat spre pocăință, nu spre iertarea păcatelor, și spunea norodului să creadă în Cel ce venea după el, adică în Isus.”

„Când au auzit ei aceste cuvinte, au fost botezați în Numele lui Isus Hristos.”

Așa este. Ei au urmat călăuzirea Scripturii.

Așa cum am spus azi-dimineață, Moise a construit cortul întâlnirii după modelul pe

care l-a văzut în cer, iar când Solomon a zidit templul, el a respectat Scriptura și s-a condus după exemplul lui Moise.

Și acum, în aceste zile din urmă, Dumnezeu a venit în acest Templu al Său, sub forma Duhului Sfânt, căci este scris: *„Tu Mi-ai pregătit un trup.”* (Evrei 10.5).

În ziua cincizecimii, Duhul Sfânt S-a revărsat peste oameni și mesajul a fost: *„Pocăiți-vă și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre; apoi veți primi darul Sfântului Duh.”*

Căci făgăduința aceasta este pentru voi, pentru copiii voștri, și pentru toți cei ce sunt departe acum, în oricât de mare număr îi va chema Domnul, Dumnezeul nostru.” (Fapte 2.38-39).

Dacă sunteți de acord că predicatorii sunt doctori, doctorul Simon Petru a scris o rețetă veșnică, ce va vindeca pe orice bolnav. Nu vă luați după acești flecari cu gura mare, care încearcă să vă vindece invitându-vă să vă înscrieți la o denominațiune, la denominațiunea lor.

După cum știți, atunci când prepari un medicament, dacă pui o doză prea mare, poți să îți omori pacientul, iar dacă pui o doză prea mică, nu îl ajuți cu nimic. Numai doctorul vostru știe cum să vă prescrie rețeta, iar această rețetă este scrisă chiar de Hristos, Duhul Sfânt. Nu scoateți din ea și nici nu adăugați, ci luați Medicamentul așa cum este, căci va vindeca orice boală.

Domnul să vă binecuvânteze. Îl iubiți? Amin.

Eu Îl iubesc, eu Îl iubesc,

Pentru că El m-a iubit întâi

Și mi-a adus mântuirea

Pe lemnul Calvarului.

În timp ce fredonăm melodia, întoarceți-vă și dați mâna cu cel de lângă voi, căci și el este străin și călător pe pământ.

/: Eu Îl iubesc, eu Îl iubesc,

Pentru că El m-a iubit întâi

Și mi-a adus mântuirea (mulțumesc, frate!)

Pe lemnul Calvarului. :/

Haideți să cântăm cu toții:

Eu Îl iubesc, eu Îl iubesc,

Pentru că El m-a iubit întâi

Și mi-a adus mântuirea

Pe lemnul Calvarului.

Haideți să ne plecăm capetele, să închidem ochii și să ne ridicăm mâinile și glasurile către Dumnezeu. Imediat vă las în seama păstorului.

Ne-am bucurat să vă avem în mijlocul nostru. Noi nu suntem o denominațiune, așa că aici nu există o altă lege, decât dragostea; nu există alt crez, decât Hristos; nu există altă carte, decât Biblia; nu există carnet de membru, ci doar părtășia prin Sângele lui Isus Hristos care ne spală toată necredința.

Haideți să cântăm împreună.

Eu îl iubesc.... (Domnul să vă binecuvânteze. Să mai veniți în mijlocul nostru.).

Că-ntâi El m-a iubit... (Este în ordine, pastore? Dumnezeu să vă binecuvânteze).

Și mi-a adus mântuirea

Pe lemnul Calvarului.

- Amin -